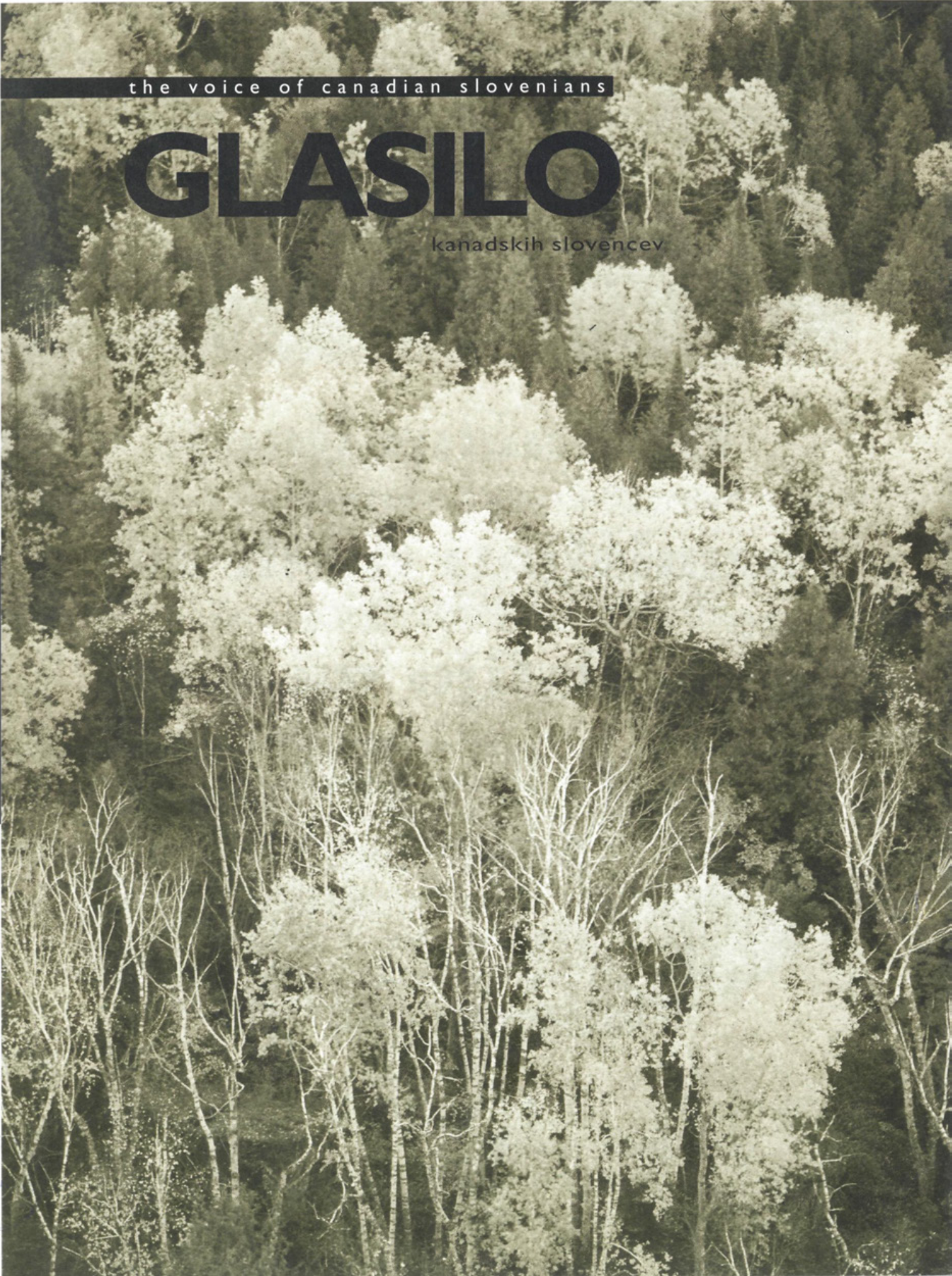
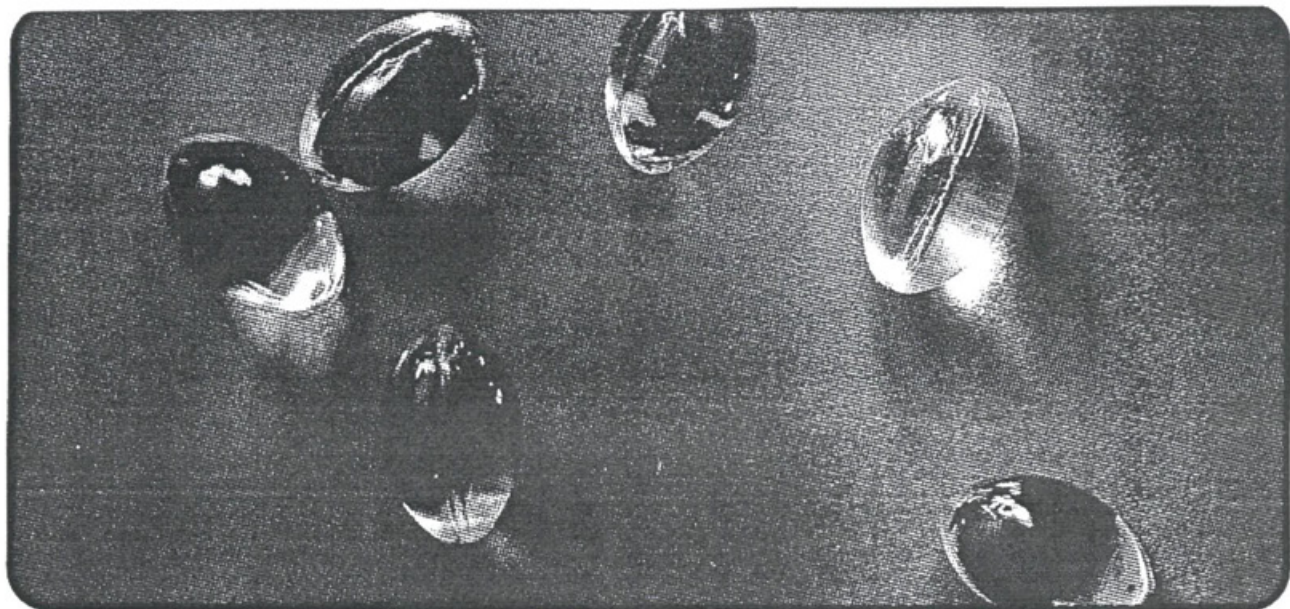

the voice of canadian slovenians

GLASILO

kanadskih slovencev

Ko začno ljudje

Mednarodno farmacevtsko podjetje, ki proizvaja in prodaja proizvode v skladu z mednarodnimi standardi

razmišljati o zdravju,

zagotavljanja kvalitete, kot so predpisi Ameriškega urada za hrano in zdravila (FDA) in predpisi Evropske unije (EU).

pomislijo na nas.

Zdravila za humano uporabo
Farmacevtske surovine
Biosintetični proizvodi
OTC zdravila, dietetični in zeliščni proizvodi
Veterinarski proizvodi
Kozmetični izdelki
Zdraviliške usluge

Svojo prihodnost uresničujemo že danes.

KRKA, p.o. Novo mesto, Slovenija, telefon: (068) 312 111, telefaks: (068) 323 152

Izdaja
*Publisher*Vseslovenski kulturni odbor • All-Slovenian
Cultural Committee**Glavna in odgovorna urednica**
Editor-in-Chief
Nives Čorak**Uredniški odbor**
*Board of Editors*Simona Kenk, Franc Slobodnik,
Ivan Plut, Lydia Zajc**Svet revije**
*Editorial Advisors*Jože Slobodnik (za VKO), Stane Kranjc (za KSK),
Miha Luzar (za Gospodarsko zbornico), Marija
Ahačič-Pollak (za radio Glas kanadskih Slovencev),
Ivan Plazar in Valentin Batič (za slovenske župnije),
Ema Pogačar (za KSS), Frank Novak, Cvetka
Kocjančič, Branka Lapajne, Tone Kačink**Avtorica grafične podobe**
Original Graphic Concept
Nives Čorak**Naročila in oglasi**
Subscription and Advertising
Ivan PlutNaročila, spremembe naslovov, prispevke, oglase
in pripombe pošljite na naslov
*Subscriptions, change of address, advertising and
comments forward to***GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV**
770 Browns Line, "Kastelic Building"
Toronto, ON
M8W 3W2, Canada
Tel: (519) 884-9413 Fax: (519) 884-4464
E-mail: sdb slo@wchat.on.caProsimo, da ob naročilu oglasa priložite vso
potrebno dokumentacijo (logotip, fotografije,
tekste), na naročilnici pa označite velikost in
število oglasov. Uredništvo si prizadeva, a ne
sprejema odgovornosti za točnost podatkov.
Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.
Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali
posameznih delov je mogoč le s pisnim
dovoljenjem. Prispevki so zaželeni.*For advertising please forward all necessary
documentation (logo, photos, texts) and mark the
size and number of ads. The editors have made
every reasonable effort to provide accurate and
authoritative information, but they assume no
liability for the accuracy or completeness of the
text. Articles do not necessarily reflect the opinion
of the Editors. All rights reserved. Reproduction in
whole or in part allowed only by written
permission. Submissions are welcome.*Tiskano v Kanadi v nakladi 3000 izvodov
*3000 copies Printed in Canada**Na naslovni strani • Cover*
Manitoulin Island, Ontario, Canada*Fotografirala • Photograph by*
Nives Čorak**iz vsebine**

- 4 Uvodna beseda • Introduction
- Pisma • Letters
- 5 Naši bralci sprašujejo • Questions
- 6 Iz Slovenije • From Slovenia
Foreign Minister Thaler resigns
European union talks seen in early 1998
Possible rating upgrade for Slovenia
Serbia not keen on privatizing ex-Yugo firms yet
Slovenia next for NATO?
Obnavljanje Zavoda sv. Stanislava
- 9 Novice iz kanadske slovenske skupnosti • News from
Canadian Slovenian Community
Lovski vestnik 1997
Slovenci v Montrealu
Montreal
Interested in learning Slovenian? Go to school in Slovenia!
NEW: Slovenian Canadian Scholarship Foundation
Slovenski dan 1997 v Slovenskem parku
Spremembe v zasedbi slovenskega veleposlaništva v Ottawa
Intervju z veleposlanikom Marijanom Majcnom
- 15 Kanadski slovenski kongres • Canadian Slovenian
Congress
O tretjem zasedanju Svetovnega slovenskega kongresa
Parlamentarna komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in
po svetu
- 16 Odprti album • Open Album
Profesor dr. Vojmir Bratina
- 18 Literatura • Literature
Selitve ali vprašanja kulture: moje, njihove...
Moving Again -through Cultures, Mine and Theirs...
Taščice so me napadle
The Exhibition
- 22 Zobozdravstvo
- 23 Šport • Sport
Poletna šola hokeja v Sloveniji
Prvi Slovenec v NBA
Slovenia Tour
- 26 Kulinarika • Gastronomy
- 27 Humor
- 28 Koledar prireditev • Calendar of Events

uvodna beseda

September. Mesto objave val vročičnih filmskih entuziastov, Torontski internacionalni filmski festival ni mala stvar. V dobrem tednu dni si, če fizično zmorete, lahko ogledate, preko dvesto filmov, in potem ste osvobodjeni kinodvoran do naslednjega septembra. Skorajda tako. V preplavi holywoodskega sveta v času tega septemberskega tedna boste pešec na ulici, mimoidoč, zvezdam filmskega platna. In med njimi boste, morda imeli srečo, srečali tudi sicer majhno vendar kljub vsemu zastopano skupino slovenskega filma Felix. Režiser Božo Šprajc se je z nami pogovarjal v teh večernih urah. Članek o filmu in njegovem umetniškem delu boste lahko prebrali v novemberski številki Glasila.

To, da je filmskemu svetu spreminjanje - seljenje iz lokacije na lokacijo vsakdanje, je posamezniku v njegovem lastnem svetu pravzaprav redko - skorajda tuje.

Kljub temu ni posameznika v tukajšnji sredini, ki nebi vsaj enkrat izkusil stanja selitev, iskanja v novem kraju in večnega primerjanja z že znanim. Metka Zupančič nam podaja svoj tok misli vezan na prav takšno stanje negotovosti. Zapisi so tako sveži, da nas v mahu zajamejo. Objavljamo jih v dveh delih in dveh jezikih, saj bi jih radi približali širšemu krogu bralcev.

Glasilo je privabilo v poletnih mesecih nove člane, sodelavce, naročnike, hkrati pa se je povečalo število prispevkov, člankov in vašega zanimanja, tako da smo časopisu dodali štiri strani.

Ob koncu uspešnega poletja se vam zahvaljujemo za vaše vzpodbude in pomoč.

Nives Čorak

Glavna in odgovorna urednica

pisma • letters

Spoštovani!

Ob prenehanju moje dolžnosti veleposlanika Republike Slovenije v Kanadi se želim vsem slovenskim združenjem in ustanovam v Kanadi zahvaliti za pomoč in uspešno sodelovanje. Obstoj dejavne slovenske skupnosti v Kanadi je veleposlaništvu pri njegovem delu v prid razvijanja prijateljskih odnosov in sodelovanja med Republiko Slovenijo in Kanado predstavljal veliko podporo in spodbudo.

Še posebej se zahvaljujem vsem, ki svoje delo in prosti čas posvečajo slovenski skupnosti v Kanadi in pomagajo pri ohranjanju kulturnega in jezikovnega izročila ter skrbijo za nadaljevanje vezi med Slovenci v Kanadi in domovino. To priložnost izrabljam tudi za to, da se poslovim od vseh rojakov, ki sem jih imel v letih mojega dela v Kanadi priložnost spoznati pa se od njih ne bom mogel osebno posloviti. S spoštovanjem,

Marijan Majcen
veleposlanik
Ottawa, Ontario, Kanada

Pozdrav iz Ottawe!

Prisrčne čestitke za lepo urejeno revijo. Želim vam tudi veliko uspeha pri Vseslovenskem odboru. Kot veste, nas je v Ottawi bolj malo Slovencev. V društvo je včlanjenih 60

družin. Lansko leto smo praznovali 20-letnico društva, 23. marca letos pa smo imeli redni letni občni zbor. Razen dveh članov odbora smo odborniki ostali isti. Toliko načrtov za prihodnje leto imamo. Želimo pa se držati programa zadnjih let: dva plesa, eden v jeseni, eden spomladi, piknik v juliju, ko že tradicionalno pečemo prašičke v parku, in nedeljski popoldnevi. V zimskih mesecih se vsako zadnjo nedeljo v mesecu zberemo v "community" centru, ker svojih prostorov nimamo. Prostovoljke prinesejo pecivo, podpredsednica pripravi kavo, potem pa od 2. do 6. ure moški igrajo karte, ženske pa obravnavamo različne teme. Imeli pa smo še tudi razna predavanja. Veseli bi bili, če bi nam sporočili, kdaj pride kakšna glasbena skupina iz Slovenije in če bi jo lahko dobili v Ottawa. Seveda pri nas ni ravno najlažje organizirati večjih prireditev, ker nimamo svojih prostorov.

Lep pozdrav

I. Bremšak
Ottawa, Ontario, Kanada

Spoštovana urednica,

Glasilo je zelo zanimivo, posebno še zame, ki nisem v Torontu in tako ne dobivam rednih novic. Morda bi lahko časopis tudi posredoval informacije o slovenskem radijskem programu (kdaj in na kateri frekvenci) in tudi informacije o naslovih slovenskih društev (kako se pride do različnih domov).

Najboljše želje in uspešno poslovanje vam želi

Nicole Anidjar
Courtice, Ontario, Kanada

Dear Madam,

Our committee enjoyed your magazine and voted to get a copy. Our SNPJ Heritage Center is located in Enon Valley. We celebrated our 20th anniversary in 1996. We would like to invite the Slovenes in Canada to come and enjoy our displays. We are open every Sunday from April to the end of September from 1 to 5 p.m. If you need any more information you can call me at 412-266-0394 or write me.

Mary Roginski
1659 Henzici St.,
Ambridge, PA, 15003, ZDA

Pozdrav!

Hvala lepa za lep članek o smučanju v Coloradu. Drugo leto se spet zberemo 6. do 8. februarja v Ski Windhamu, New York in seveda v začetku aprila nekje v Coloradu. Veliko uspeha želim vsem, ki se trudite Nasvidenje,

Ivan Kamin
Middle Village, NY, ZDA

V rubriki Naši bralci sprašujejo, vam na vaša vprašanja posredujemo strokovni odgovor iz slovenske ambasade v Ottawi. Na vprašanja, ki jih zastavljajo bralci in utegnejo zanimati širši krog naših rojakov odgovarja svetovalec veleposlaništva Republike Slovenije v Ottawi, g. Mitja Štrukelj.

Kaj so naloge veleposlaništva Republike Slovenije v Kanadi in kaj dela konzul?

Delo veleposlaništev in konzulatov urejata zlasti dva mednarodna sporazuma: Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih iz leta 1961 in Dunajska konvencija o konzularnih odnosih iz leta 1963.

Naloge veleposlaništva so predvsem, da predstavlja Republiko Slovenijo v Kanadi, da ščiti njene interese in interese njenih državljanov ter da razvija prijateljske odnose in sodelovanje med državama na gospodarskem in drugih področjih.

Bilanca štiriletnega dela veleposlaništva Republike Slovenije v Kanadi je izrazito pozitivna. V tem času je postala Slovenija v Kanadi precej bolj znana, utrdili so se stiki na ravni najvišjih predstavnikov obeh držav. Kanado je obiskal predsednik slovenskega državnega zbora, Slovenijo pa predsednik spodnjega doma kanadskega parlamenta. Večkrat sta se srečala tudi predsednik slovenske vlade in kanadski premier. Državi sta uspešno sodelovali tudi na multilateralni ravni, zelo dragocena je bila kanadska podpora Republikli Sloveniji pri njenih prizadevanjih za vključitev v NATO.

Uspešno je bilo tudi sodelovanje na drugih področjih. Obseg trgovanja med državama se je v zadnjih štirih letih podvojil in vrednost trgovanja sedaj presega sto milijonov kanadskih dolarjev letno. Z ukinitvijo vizumov med RS in Kanado leta 1995 je bilo znatno poenostavljeno potovanje potnikov v obe smeri.

Precej je napredovalo tudi pravno urejanje pogodbenih razmerij med državama. Tako sta Slovenija in Kanada sklenili sporazum o nasledstvu pogodb med SFRJ in Kanado, s katerim sta določili, katere pogodbe ocenjujeta za koristne in potrebne, da ostanajo v veljavi. Prav tako velja omeniti sporazum o sodelovanju pri izkoriščanju jedrske energije v miroljubne namene, ki je že sklenjen. Končana so tudi pogajanja o sporazumu o socialni varnosti. Ta sporazum bo urejal vprašanja važna za vse, ki imajo delovna leta v Sloveniji in Kanadi, in v doglednem času je pričakovati njegov podpis. V teku so tudi pogajanja za sklenitev sporazuma o spodbujanju in

zaščiti investicij in o izogibanju dvojnega obdavčenja. Namen slednjih dveh sporazumov je predvsem olajšati gospodarsko sodelovanje.

Konzularne naloge predstavljajo samo en segment v delu veleposlaništva. Naloga konzula je, da varuje interese Republike Slovenije in njenih državljanov ter pravnih oseb v mejah, ki so določene z mednarodnim pravom.

Konzul v tujini opravlja nekatere naloge slovenskih upravnih organov, kot so na primer vpisi rojstev, porok in smrti, postopki v zvezi z državljanstvom RS, posredovanje izpiskov, izdajanje potnih listov in vizumov itd. Izdaja potrdila za carinske olajšave, potrdila o živetju za prejemnike slovenskih pokojnin itd. Posreduje tudi odločbe pravosodnih in upravnih organov.

Konzul opravlja tudi določene notarske naloge: overovlja podpise na dokumentih, sestavlja določene listine, overovlja točnost kopij ali prepisov in potrjuje točnost prevodov iz slovenskega ali v slovenski jezik. Pogosto opravilo je tudi sestavljanje pooblatil s katerimi osebe, ki prebivajo v Kanadi, pooblašajo nekoga v Sloveniji, da ureja njihove premoženjske zadeve, med katerimi so najpogostejše dediščine oziroma, da jih zastopa pri drugih zadevah, v sodnih, upravnih postopkih in ostalo.

Prav tako opravlja številne druge specifične konzularne naloge. Skrbi, da je zagotovljeno varovanje pravic državljanov Republike Slovenije, ki jim je v tujini odvzeta prostost. Državljanom Republike Slovenije, ki so v tujini imeli prometno nesrečo ali drugačno nezgodo, nudi ustrezno pomoč itd.

Konzul tudi skrbi, da so ustrezno zaščitene tudi materialne pravice dedičev, ki prebivajo v Sloveniji v primeru, da se zapuščina nahaja v tujini ter skrbi za interese mladoletnih in opravilno nesposobnih državljanov Republike Slovenije, ki so v tujini take pomoči potrebni.

Ostaja še vrsta drugih konkretnih nalog in opravil, ki izhajajo iz osnovne naloge konzula, to je varovanja interesov in pravic Republike Slovenije in njenih državljanov v tujini.

Za večino konzularnih storitev veleposlaništvo zaračuna konzularno

takso, katere višina je določena s tarifo konzularnih taks.

Kako je z lastninskimi certifikati?

Lastninski certifikat je bil dokument, ki je potrjeval upravičenje in določal znesek, katerega je posamezni državljan Republike Slovenije lahko uporabil za nakup delnic podjetij, ko so bila privatizirana. Privatizacija podjetij je bila namreč izvedena tako, da je bil del nekdanjega družbenega premoženja s pomočjo lastninskih certifikatov razdeljen tudi med državljanke Republike Slovenije, tudi tiste, ki prebivajo v tujini.

Dne 30. junija 1997 se je rok za uporabo lastninskih certifikatov iztekel. Certifikati, ki do tega datuma niso bili uporabljeni za nakup delnic podjetij ali pooblaščenih investicijskih družb, so prenehali veljati. Vsi, ki so certifikate vložili, so prejeli bodisi delnice podjetij in investicijskih družb, bodisi potrdila o vplačilu. Vsa vprašanja in poizvedbe v zvezi s tem je zato potrebno naslavljati na ta podjetja in družbe, bodisi neposredno ali preko pooblaščenca v Sloveniji.

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Kanadi je sodelovalo pri postopku razdelitve certifikatov, s tem pa je njegova funkcija prenehala, saj gre pri delnicah za premoženjsko-pravno razmerje med lastnikom in podjetjem v Sloveniji, kjer posredovanje veleposlaništva ni potrebno. Veleposlaništvo bo še naprej overjalo pooblastila, s katerimi slovenski državljani v Kanadi pooblašajo nekoga v Sloveniji, da v njihovem imenu razpolaga z delnicami in dividendami in da opravlja druga s tem povezana dejanja, to je, da lahko odprejo nerezidenčni račun na banki, pridobijo davčno številko itd. Taksa za overitev podpisa na pooblastilu znaša 20.00 kanadskih dolarjev.

iz slovenije • from slovenia

FOREIGN MINISTER THALER RESIGNS

Foreign Minister Zoran Thaler of the Liberal Democrats resigned in the middle of the summer over criticism on how he handled Slovenia's negotiations to join the European Union (EU) and North Atlantic Treaty Organization (NATO). Slovenia has not managed to join either so far. It's the second time he lost his job. He was pushed out in May 1996 after being accused of mishandling Slovenia's attempt to become an associate EU member. It now has achieved that level. Thaler, 35, resigned over what he termed "impossible" domestic politics and a lack of unity on national issues amid the various parties.

EUROPEAN UNION TALKS SEEN IN EARLY 1998

The European Union (EU) plans to begin discussions with new, possible member states early in 1998, said the Luxembourg Prime Minister Jean-Claude Juncker in late August. Slovenia is one amid six aspirants. The others are Cyprus, the Czech Republic, Estonia, Hungary and Poland. "It is too early to say how many countries will be chosen," Juncker said. Luxembourg holds the EU's rotating presidency. He also has said the six states would "of course" be chosen. Analysts have said any EU expansion would probably take place in the middle of the next decade.

POSSIBLE RATING UPGRADE FOR SLOVENIA

Credit rating agency Dun & Bradstreet said in late August that it would ponder an upgrade of Slovenia's rating status after it is invited to begin talks for full European Union membership. In July the European Union (EU) recommended that talks should start with Slovenia and five other countries, which include Cyprus, the Czech Republic, Estonia, Hungary and Poland. It was left out of the first round of expansion by the North Atlantic Treaty Organization (NATO). EU discussions should begin in 1998. The agency said that Slovenia's current rating would remain unchanged for the 14th month in a row, placing it second in the area behind the Czech Republic but ahead of Poland. Dun & Bradstreet warned against remaining inflationary pressures, which

should become more moderate. Slovenia's annual inflation rate in July rose to 9.4 percent from 8.8 percent in June. However, July's figure fell from 10.7 percent in the same month a year ago.

SERBIA NOT KEEN ON PRIVATIZING EX-YUGO FIRMS YET

Serbia should wait until it reaches a final deal with the ex-Yugoslav republics to divide old assets before privatizing firms which originally belong to ex-Yugoslavian states, a Serbian paper said in late August. "Firms whose parent companies are in ex-Yugoslav republics should not be hastily privatized. The division of assets of the former Yugoslav state should be settled first," said Serbian Deputy Prime Minister Slobodan Radulovic in Nasa Borba, a Belgrade daily. The members of the ex-Balkan federation are Slovenia, Bosnia, Croatia, Macedonia and Yugoslavia, which is now made up of Serbia and Montenegro. Yugoslavia has said it is the only successor to the old federation, since the other four countries separated unconstitutionally. Slovenia is reported to have filed a complaint to the international mediator for the break-up, Arthur Watts, over Serbia's privatization plans.

SLOVENIA NEXT FOR NATO ?

Despite being turned down for membership for the North Atlantic Treaty Organization (NATO), Slovenia is the strongest candidate for the next round of expansion, a United States official said in mid-July. NATO invited the Czech Republic, Hungary and Poland to become the first ex-communist nations to apply. U.S. Secretary of State Madeleine Albright said that in order to ensure an invitation, Slovenian leaders must keep to their course of democratic and economic reforms. "If Slovenia does stay on the track that it has established...there is no stronger candidate for membership in the next round," Albright said. NATO's council has set certain standards for new members. From Slovenia it seems to be seeking a more non-partisan foreign policy and changes which would encourage foreign investment. It is also looking for a more up-to-date army and a larger role in regional peace-keeping. Slovenia holds an attraction for NATO due to its geography

— it bridges Italy, an existing member, and Hungary, a possible recruit. However, it still has only 4,100 members in its professional troops. Slovenians serving a seven-month military service increase the army to about 56,000.

GREEN ACRES MOTEL

1303 Lakeshore Rd. E.
Mississauga, L5E 1G5

Tel: 905 278 6910

West Side Toronto

Adjacent to Downtown Toronto Via Expressways

Miro or Peter Rak
will be happy to discuss
with you all the
characteristics of Diamonds and
other precious stones.

Alderwood Plaza
857 Brown's Line
Etobicoke, ON, M8W 3V7
Phone: (416) 255-4429

OBNAVLJANJE ZAVODA SV. STANISLAVA

Stane Bah, Ph., D.

Škofove zavode, kot so se imenovali pred drugo svetovno vojno, je leta 1901 ustanovil ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič. Namen zavodov je bil nuditi dijakom šolsko vzgojo, ki je slonela na temeljnih krščanskih vrednotah tedanje evropske civilizacije. Pouk na gimnaziji se je pričel leta 1905 in končal leta 1941, ko so Nemci okupirali Gorenjsko. Po letu 1941 je gimnazija pol stoletja služila kot vojašnica, najprej nacizmu in nato komunizmu.

Po osvobodilni vojni v Sloveniji leta 1991 in po prvih demokratičnih volitvah, je tedanja vlada pod predsedstvom Peterleta in obrambnega ministra Janše vrnila Zavode prvotnemu lastniku, ljubljanski nadškofiji. Leta 1992 je dr. Alojzij Šuštar v skladu z veljavno zakonodajo ustanovil Zavod sv. Stanislava za izobraževanje in vzgojo. Del gimnazijske stavbe je bil prenovljen v osmih mesecih in 1. septembra 1993 je gimnazija sprejela prve dijake. Danes je Škofijska klasična gimnazija uradno priznana kot privatna šola z enakimi pravicami in dolžnostmi, kot jih imajo državne šole. V Škofijsko klasično gimnazijo se lahko vpiše vsak, ki je uspešno končal osmi razred osnovne šole in dopolnil 15 let.

Zavod sv. Stanislava je kulturno-izobraževalno središče s štirimi oddelki: štiriletna Klasična gimnazija, Jegličev študentski dom, Glasbena šola in Slovenski dom.

Po vrnitvi Zavoda sv. Stanislava nadškofiji novembra 1991 se je nadškof dr. Šuštar odločil za obnovo stavbe, ki je bila po umiku jugoslovanske vojske močno poškodovana.

V mesecu marcu 1993 je bila podpisana pogodba za obnovo zavoda z gradbenim podjetjem SCT. To podjetje je bilo edini ponudnik, pripravljen kreditirati celoten projekt, kajti nadškofija ni imela kapitala za obnovo.

Po razglasitvi, da se bo pričelo delo obnove, je število darovalcev presenetljivo narastlo, toda kljub njihovi požrtvovalnosti darovi niso dosegli zaželenega cilja za kritje stroškov obnove. Celotni stroški obnove so znašali približno 7.000.000 ameriških dolarjev, a akcija je prinesla le 2.200.000 dolarjev. Kako hitro se bo ta dolg lahko poravnal, je odvisno od dobrotnikov, ki bodo pripravljene nesebično "investirati" svoj

denar.

ŠKOFIJSKA KLASIČNA GIMNAZIJA nudi dijakom poleg predpisanih predmetov gimnazije tudi šolsko izobrazbo, ki sloni na krščanskih vrednotah in principih, s posebnim poudarkom na poučevanju jezikov, zlasti klasičnih. Številni klubi v Zavodu pa nudijo študentom priliko za oddih in razvedrilo. Imajo kar tri pevske zборе in več instrumentalnih skupin. Študentje, ki se ne zanimajo za glasbo, pa lahko sodelujejo pri klubih, ki se ukvarjajo z zgodovino, filozofijo, znanostjo ali športom. Med pomembne aktivnosti študentov spada tudi njihovo sodelovanje pri roditeljskih sestankih, kjer skupno s starši in profesorji obravnavajo akademske probleme. S tem, da so študentje vključeni v proces sodelovanja s starši in profesorji, jim je dana prilika, da se seznanijo s pravnimi postopki za reševanje problemov, kar jim bo gotovo koristilo v bodočnosti.

Po sedanji statistiki je na gimnaziji vpisanih 610 dijakov in dijakinj, ki prihajajo iz različnih delov Slovenije. SLOVENSKI DOM je oddelek Zavoda sv. Stanislava za kulturne aktivnosti. Prostori Doma so na razpolago Slovencem, ki žive doma, ali pa v tujini, za njihove razstave ali prireditve. Najpomembnejši del Doma pa je prav gotovo Kregarjeva Galerija, v kateri je razstavljenih nad 85 oljnatih slik znanega slikarja Staneta Kregarja, bivšega profesorja umetnosti v Zavodu. Galerija tudi poživlja pri današnji generaciji ponos in razumevanje za slovensko umetnost, ki je dolgotrajna tradicija našega naroda.

JEGLIČEV DIJAŠKI DOM je rezidenca za dijake, ki so zaradi šolanja v Zavodu začasno ločeni od doma in svojih družin. Dom nudi študentom ugodno okolje ter pomoč in nasvete, ki prispevajo k razvoju njihove osebnosti. Ločitev od doma pa ima na posameznike tudi pozitiven učinek, ker pospešuje hitrejši razvoj samostojnosti.

Namen vzgoje v Domu je izoblikovati krščanskega izobraženca, ki se zaveda svojega dostojanstva, ki bo koristen član človeške družbe in zaveden Slovenec. Današnji svet, zlasti pa še naša Slovenija, nujno potrebuje mladih ljudi, ki so sposobni in pripravljeni lotiti se dela pri reševanju problemov današnjega sveta. V Domu pa tudi predvidevajo, da se bo večina študentov po končanem šolanju poročila in ustvarila svoje družine. V zvezi s to idejo so v učni program vključene tudi smernice za zakon. V Domu živi danes 240 dijakov in dijakinj, toda potreba za več sob stalno narašča.

Po podatkih administracije dom

potrebuje najmanj 50 novih sob, da zadovolji najnujnejše potrebe študentov, ki žele živeti v Domu. Proračun za 50 novih prostorov znaša približno 300.000 ameriških dolarjev, kar pomeni dodatno finančno obremenitev za Zavod sv. Stanislava. Iz teh podatkov je razvidno, da Zavod nujno potrebuje finančno pomoč. V ta namen je bil lansko leto ustanovljen iniciativni odbor za ustanovitev društva "Prijatelji Zavoda sv. Stanislava" (Friends of St. Stanislav's College) pod častnim pokroviteljstvom torontskega nadškofa dr. Alojzija Ambrožiča. Iniciativni odbor je tudi pripravil društvena pravila, ki so bila odobrena od Zavoda sv. Stanislava in od torontskega nadškofa dr. Alojzija Ambrožiča. V teku so prav tako priprave za ustanovitev občnega zbora. Rojake v Kanadi in ZDA Zavod prosi za finančno pomoč. Denarne nakaznice naj bodo naslovljene na Friends of St. Stanislav's College. Kdor želi postati aktivni član društva in želi nadaljne informacije pa se lahko obrne na telefon (519) 948 6109 ali telefaks (519) 966 4266

Darove lahko pošljete na naslov: OUR LADY OF THE MIRACULOUS MEDAL PARISH
739 Brown's Line
Toronto, Ontario M8W 3V7.

SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA JANEZA E. KREKA

747 Brown's Line

Etobicoke, ON, M6W 3V7

Tel. (416) 252-6527

636 Euclid Ave. Toronto

ON. M6G 2V9

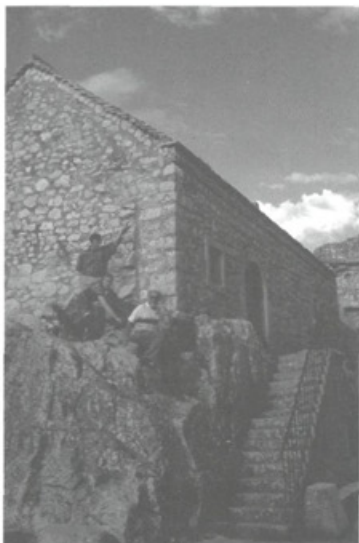
iz slovenije • from slovenia

OBISK UREDNIKOV IN NOVINARJEV SLOVENSKEGA TISKA NA TUJEM

Ljubljana 30 junij - 4 julij 1997.

Slovenski novinarji in uredniki z vseh celin so se že drugič zapored srečali v organizaciji urada za informiranje, v Ljubljani.

Fotografije: Nives Čorak

novice iz kanadske slovenske skupnosti

LOVSKI VESTNIK 1997

Cvetka Kocjančič

Od skromnih začetkov pred osemnajstimi leti je Lovski vestnik, ki ga vsako leto redno izdaja Slovensko lovsko in ribiško društvo, postal ugledna kanadsko-slovenska publikacija, kjer najdemo poleg izčrpnega poročila o delu Lovskega društva ter lovskih in ribiških zgodb tudi poročila drugih društev in ustanov ter izvorno literaturo, reklamni del pa služi Slovincem kot priročnik, kadar iščejo slovenskega obrtnika, telefonsko številko posameznikov ali spored društvenih prireditev. Te informacije čedalje bolj cenijo rojaki v domovini, ki se odpravljajo v Kanado na obisk, še posebno pa tisti, ki hodijo v Kanado na lov.

Po obliki se letošnji Lovski vestnik ne razlikuje veliko od prejšnjih. Odkar sta pred nekaj leti računalniško obdelavo prevzela Gregor in David Lesar, se tehnično oblikovanje iz leta v leto izboljšuje, sodobna računalniška tehnika v tiskarstvu pa omogoča veliko število barvnih fotografij, kar dela Vestnik še bolj privlačnega. Seveda bi bili stroški oblikovanja veliko večji, če ne bi Gregor in David Lesar sama opravila levjega deleža dela, saj tako zahtevno tehnično oblikovanje zahteva nešteto ur, ki jih mlada slovenska lovca z navdušenjem posvečata svojemu društvu. V tem sta lahko zgled številnim mladim Slovincem, ki se izgovajajo, da zanje ni mesta v slovenskih društvih, da svojih talentov ne morejo uporabiti v okviru slovenske skupnosti.

Pomembno je omeniti, da je Miro Rak, dolgoletni urednik Lovskega vestnika, s privolitvijo odbora Lovskega društva letos predal svoje uredniško mesto Gregorju Lesarju, kar je izredno priznanje mlademu univerzitetnemu študentu. Lesarjeva družina je zelo aktivna pri Lovskem društvu in Gregor se je že zgodaj vključil v društveno življenje. V srednji šoli se je navdušil za računalništvo, dom in slovenska šola pri Mariji Brezmadežni v Torontu pa sta mu dala osnove slovenskega jezika, ki ga tudi doma s

pridom uporablja, še posebno pa mu pride prav pri njegovem uredniškem delu. Ob pomoči svetovalca Mira Raka, brata Davida, ki mu je bil desna roka pri računalniški obdelavi, mame Anice, ki je dopise uredila, Marice Cerar, ki je gradivo lektorirala, je Gregor Lesar dokazal, da je bilo zaupanje, ki mu ga je Lovsko društvo izkazalo, upravičeno. Iz poročil v letošnjem Lovskem vestniku je razvidna podjetnost in vitalnost Slovenskega lovskega in ribiškega društva, ki je lani slavilo svojo petindvajsetletnico obstoja. Pet novih članov, ki jih je društvo letos sprejelo, pa dokazuje, da je kljub upadanju članstva pri drugih društvih, zanimanje za to društvo med torontskimi Slovinci še vedno veliko. Predstavljene zgodbe odsevajo pustolovski duh naših ljudi, ki so pripravljene marsikaj žrtvovati za svoje lovske trofeje. Še posebno zanimivo je poročilo Jožeta Lovšina o življenju na mrzli kanadski Arktiki, kjer že več let živi z ženo Albino na Bafinskem otoku, 500 km južno od severnega tečaja. Na fotografiji upravnega odbora Lovskega društva, ki mu letos predseduje Lojze Kocjančič, je precej mladih obrazov, tako da člani z zaupanjem pričakujejo, da bo druga, tukaj rojena generacija kanadskih Slovencev, nadaljevala slovensko lovsko tradicijo v Kanadi.

Slovinci v Montrealu

Vladimir Urbanc

Montreal je najbolj evropsko mesto v Severni Ameriki. Šteje preko 3 milijone prebivalcev. Je tudi eno od največjih rečnih pristanišč, vendar le-to zadnje čase izgublja pomen in je sedaj v veliki stagnaciji, ker se prekomorske družbe raje poslužujejo Halifaxa, od koder razvažajo uvoženo robo po železnici ali s tovornjaki. Luka Montreal se je tudi sama pokopala s številnimi stavkami pristaniških delavcev, katere je podpihovala ameriška unija pristaniških delavcev. Posebno je zanimiv stari del Montreala, kjer se pravzaprav začinja zgodovina mesta Montreal v francoski koloniji Nova Francija leta 1642. Morda

se čudno sliši, da je Montreal drugo največje francosko govoreče mesto na svetu, takoj za Parizom. Sedaj je Montreal zaradi politične nestabilnosti v veliki ekonomski krizi. V okolici Montreala se zapira za potniški promet mednarodno letališče Mirabel in bo zopet ves potniški promet, domači in mednarodni, potekal preko letališča Dorval. Veliko letalskih prevoznikov je zapustilo Montreal in se preselilo v Toronto.

Montreal je mesto katoliških cerkva, ima repliko cerkve Notre Dame iz Pariza in največjo katoliško cerkev v Severni Ameriki - St. Joseph Oratory. St. Joseph Oratory je tudi ena največjih božjih poti v Severni Ameriki. V Montrealu je bila včasih tudi velika slovenska skupnost, ki zadnje čase vse bolj upada. O tem je bil 15. julija letos v montrealškem časopisu *Le Devoir* v francoščini objavljen naslednji članek*:

Kdaj se je prvi Slovenec naselil v Montrealu je težko odgovoriti. Quebec so začeli kolonizirati Francozi v 16. stoletju in ni izključeno, da se je tisti čas izselil iz Francije v Quebec tudi kak Slovenec. Tudi po prvi svetovni vojni se je nekaj Slovencev naselilo v Montrealu. Po ustnem izročilu naj bi bilo v Montrealu leta 1939 okoli 60 Slovencev. Po drugi svetovni vojni pa se je začelo drugo obdobje slovenstva v Montrealu. Najprej so prišli politični izseljenci, po letu 1950 pa so začeli prihajati sorodniki teh izseljencev in pa tudi ekonomski izseljenci. Leta 1951 naj bi bilo v Montrealu že 1000 Slovencev in tako so bili dani pogoji, da so se Slovinci v Montrealu začeli organizirati. Prvo slovensko društvo z imenom Baragovo slovensko društvo je bilo ustanovljeno v Montrealu 17. junija 1951. Društvo še danes deluje, vendar zelo marginalno. Dne 1. decembra 1963 je bila uradno ustanovljena slovenska župnija Mission Slovene St. Vladimir. Slovenska župnija, s svojo pristavo blizu Montreala, je steber slovenstva v Montrealu. Slovenska cerkev povezuje le polovico Slovencev, ki živijo v Montrealu, druga polovica, ki iz tega ali onega vzroka ni povezana s slovensko cerkvijo, je neorganizirana in

novice iz kanadske slovenske skupnosti

prepuščena svoji individualnosti.

V obdobju od leta 1951 do leta 1971 so bili zlati časi za slovensko skupnost v Montrealu, tako ekonomsko kot v kulturno. V tem času je bilo v Montrealu okoli 2000 Slovencev, med njimi nekaj zelo uspešnih poslovnežev in profesionalcev.

Po letu 1971 pa se začinjajo zbirati črni oblaki nad slovensko skupino v Montrealu. Tisto leto je zavladal v provinci Quebec Rene Levesque, kot voditelj stranke Parti Quebecois, ki ima v svojem programu odcepitev Quebeca od Kanade in oblikovanje suverene države Quebec. Prvi referendum za odcepitev Quebeca od Kanade je bil izglasovan v korist Kanade, vendar prizadevanje za odcepitev sedaj nadaljuje quebeški nacionalist Bouchard. Drugi referendum za odcepitev Quebeca je bil še vedno v korist Kanade, vendar z minimalno 50.57 odstotno večino. Tretji, in morda odločilni referendum napoveduje Bouchard v letu 2001, seveda pa mora pred tem letom zmagati na provincialnih volitvah PQ.

Po letu 1971 se je začela v Quebecu in posebno v Montrealu ekonomska stagnacija. Montreal, ki je bil pred tem letom finančni center Kanade in je tekmoval s Torontom, da bi bilo bolj lepo, bolj uspešno mesto v domenu ekonomije in novih investicij iz predelov Kanade in tujine, je začel pešati in je tako moral prepustiti Torontu primat kot najbolj uspešno in vitalno mesto v Kanadi. Bogate finančne institucije so začele zapuščati Montreal, z njimi pa mladi finančniki, direktorji, poslovneži, ki v Montrealu niso videli več svoje prihodnosti, posebno tisti, ki so govorili le angleški jezik.

V tem apokaliptičnem plesu v Montrealu in Quebecu so bili seveda tudi Slovenci, posebno tisti, ki so govorili samo angleški jezik. Prvi eksodus Slovencev iz Montreala se je začel takoj po letu 1971 in po prvem referendumu. Veliko se jih je izselilo tudi v Toronto.

Stranka PQ ni naklonjena angleško govorečim priseljencem. Ledene so

besede, ki jih je 31. maja 1997 zapisal časopis La Presse iz Montreala: Protege le francais en brisant les ghettos ethniques- Z razbitjem etničnih getov zaščititi franciščino. Vedno več mladih Slovencev zapušča Montreal, sledijo pa jim ostareli, upokojeni starši.

Če se bodo Slovenci v Montrealu obdržali kot etnična skupina je vprašanje, ki zahteva strokovne analize. Če upoštevamo število Slovencev, ki so pomrli, in število posameznikov in družin, ki so se izselile iz Montreala, lahko sklepamo, da Slovincem v Montrealu morda zvonijo zvonovi.

* Avtor članka, objavljenega v Le Devoir je Vladimir Urbanc

MONTREAL

F.L. iz Montreala

Montreal je mesto, kjer so mnogi Slovenci ob prihodu v Kanado prvič stopili na kanadska tla, kajti do Montreala so iz Evrope pripotovali z ladjo. Od tu so nadaljevali pot z vlakom v Ontario, Manitobo in še kam bolj daleč na zahod nove prostrane dežele. V Montrealu je našlo svoj novi dom le manjše število priselcev.

O slovenski skupnosti v Montrealu se ne sliši veliko. Če ne bi bilo revije Božja beseda, bi tukajšnja skupnost verjetno bila zavita v molk.

Čeprav se o tukajšnji skupnosti ne piše in poroča veliko, ne pomeni, da le-ta ž ivotari. Potrebno je priti bliže, da se lahko opazi in spozna njeno življenje. Župnija Sv. Vladimira deluje že polnih 33 let, Baragovo društvo pa nekaj let več. Župnija ima svoj center: cerkev, dvorano, župnijsko pisarno z župniščem in učilnice za verouk in slovensko sobotno šolo na 3470 Boulevard St. Joseph Est od leta 1982, v neposredni bližini olimpijskega stadiona. Poprej je bil župnijski center bliže središča mesta (na vogalu ulic St. Denis in Marie-Ann Est).

Že leto po ustanovitvi župnije je župnijska skupnost kupila severozahodno od Montreala pri vasi L'Epiphanie zemljišče kot pristavo ali farmo. Od začetka junija pa do konca septembra mnogi župljani, ki so si tam postavili hišice, preživijo svoj konec tedna. Ob nedeljah je na pristavi redna maša.

Na pristavi župnija prireja v poletnem času nekaj versko-kulturno-družabnih prireditev: Telovo s procesijo in piknikom, Slovenski dan (navadno drugo nedeljo v juliju), kolone (zadnjih nekaj let) in vinsko trgatve.

Telovo je še pred leti zaradi procesije privabilo večje število rojakov. V nekaj letih se je število udeležencev zmanjšalo.

Najbolj odmevna in uspešna prireditev je Slovenski dan, praznik slovenstva.

Slovesnost se redno prične z mašno daritvijo ob 11. uri dopoldan.

Duhovnemu okrepčilu sledi kosilo. temu pa kulturni program. Navadno program poteka takole: zbrane pozdravita župnik in predsednik cerkvenega odbora, nastopijo cerkveni pevski zbor, plesne skupine (montrealske, včasih tudi gostje od drugod: Slovenci iz Toronta, Hamiltona in hrvaška skupina iz Montreala), nekajkrat so nastopili s petjem tudi otroci Slovenske sobotne šole. Slavnostni govor je središčna točka programa. Kot govorniki so se zvrstili bolj in manj znani ljudje: pisatelja Bukvič in Rebula, duhovniki: Zrnec, dr. Ocvirk, mgr. Petrič profesor Bah, so le nekateri.

Na letošnjem Slovenskem dnevu je zbrane pozdravil dosedanji veleposlanik Republike Slovenije v Kanadi g. Marijan Majcen in med drugim dejal, da so za ohranjanje slovenstva pomembna društva, kulturne skupine in še posebej ž upnijske skupnosti. Kdor pobjež pogleda življenje slovenske skupnosti v Montrealu, bo gotovo pritrdil veleposlanikovim besedam.

INTERESTED IN LEARNING SLOVENIAN ? GO TO SCHOOL IN SLOVENIA !

Maureen Bavdek

One of Slovenia's most popular summer attractions is not a theme park, but the Poletna sola Slovenskega jezika. Whatever your Slovenian language speaking, reading or comprehension level, the summer or winter school language programs in Slovenia are sure to provide many pleasurable memories. As a two-time attendee of the month-long July session in Ljubljana, I came back home to America with a basic understanding of the difficult language, many interesting stories, new friends from all over the world and an appreciation for this tiny country that my grandfather came from. The annual language classes in Ljubljana run for two to four weeks in July and attract international students of all ages (the minimum age is 17). Many have family ties to Slovenia or have married Slovenians. There is also a winter school, in January, that runs for two weeks. Both programs are organized by the Department of Slavic Languages and Literature (Filozofska fakulteta) at the University of Ljubljana. Don't worry about being intimidated! If you have no working knowledge of Slovenian and think you may feel intimidated by being suddenly immersed in the language, don't worry. The classes are divided into small groups ranging from complete beginners to nearly fluent students. Classes are held every weekday morning and after a hearty Slovenian lunch in the student dorm dining room, there are optional afternoon classes. Many evenings, there are lectures, folklore and other cultural events available to all. The dorm rooms at the university are comfortable and students are usually placed with a room-mate from another country — even if neither of you speaks the other's language! But that's what makes it interesting. Students from the United States, Canada and Australia tend to make up the largest groups, followed by many European attendees from Italy, Germany, Austria, the Netherlands, Switzerland and Bosnia. The nations of Norway, Russia, South Africa and, more recently, Japan, China and Taiwan have also been represented, among others. What everyone has in common is the desire to learn more about Slovenia. Day-long trips to

interesting sites it is difficult to be bored at poletna sola. The organizers also plan a number of day-long excursions for students to places such as Bled, Bohinj and Postojna. Other trips may include Piran, Portoroz, Novo Mesto, Trzin, other small towns, spas and many museums and points of interest that may otherwise be missed because they were not listed in tour guides. Any poletna sola alumnus will surely smile at memories of entering the Beekeeping Museum, cheese museum, olive oil-making museum, the cow pasture and deer farm (really), the salt works, a beautiful arboretum, countless castles and many natural wonders that dot Slovenia's countryside. The

of what she swore looked like chocolate-covered raisins. Upon popping one into her mouth, she discovered they were in fact coffee beans. Lesson here: carry dictionary at all times. Many people return to Ljubljana — even if they are not attending the summer school — to stay in the dorms while visiting the country. Just this summer while staying at the dorm while vacationing, I heard my name called out at breakfast and there was Don from California, a 1993 alumnus who returned for a trip. As it happened, I was dining with a New York woman whose daughter-in-law — another 1993 attendee — was taking the classes again. It truly is a small world. Especially in

Narodna univerzitetna knjižnica v Ljubljani, arhitekt Jože Plečnik

staff does their homework well when choosing the sites to visit. Lesson: carry dictionary at all times! There are always the priceless, and often hilarious, memories from attending the school. I remember the very first Sunday in Ljubljana before the dorm opened when three new poletna sola friends and I went into town for lunch ... and the horror on Melissa's face when she realized, upon second translation, that the goulash that didn't quite taste like her mother's was actually horse meat. A few days later Melissa happily bought a big bag

Slovenian information. For an application, write to the Poletna sola co-ordinator, Filozofska fakulteta, Askerceva 2, 1000, Ljubljana, Slovenia. Or call 386-61-150-001 ext. 238. With poletna sola questions, you can call me, Maureen Bavdek, at 908-499-8534 in New Jersey. If you're Internet savvy, e-mail David Svetanic at david.svetanic@sympatico.ca.

foto: Nives Corak

novice iz kanadske slovenske skupnosti

OWNED AND OPERATED BY THE

GRBAVAC FAMILY

LINENS FOR ALL OCCASIONS.
LARGE VARIETY OF COLOURS.
LET US HELP MAKE YOUR EVENT
COMPLETE.

142 STAPELTON AVE.
HAMILTON, ON. L8H 3N8

TEL: 905 545 1316
FAX: 905 545 7869
WATS 1-800-263-8623

FAMILY MEAT

processing & delicatessen
278 Browns Line, Etobicoe

Za najboljšo postrežbo pokličite
Mary ali Richarda
416 255 1098

HRANILNICA IN POSOJILNICA

SLOVENIA PARISHES
CREDIT UNION

725 Brown's Line, Etobicoke, M8W 3V7

Tel: (416) 255-1742

618 Manning Ave., Toronto, M6G 2V9

Tel. (416) 531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton

Tel. (905) 578-7511

NEW: SLOVENIAN CANA- DIAN SCHOLARSHIP FOUNDATION

Recently founded, the Slovenian Canadian Scholarship Foundation committee is comprised of a group of interested citizens, including local businessmen and professionals of Slovenian origin, who live or do business in the Burlington-Niagara area. They have agreed to donate their time to organize a Slovenian scholarship fund to be given out annually to students with a Slovenian background who are presently in university or college or who are entering in the fall. The scholarship is to assist them in their regular studies.

This year, the Bled club in Beamsville has agreed to host and sponsor the fund-raising dinner on October 4, 1997. Other Slovenian groups in the area, including the Parish of St. Gregory the Great and Lipa Park, have also indicated their support.

The Slovenian Canadian Scholarship Foundation hopes to raise money by way of private donations from individuals of Slovenian descent who believe in the scholarship fund. Slovenian businesses and groups in the area, as well as organizing a yearly fund-raising dinner to foster an exchange of ideas between today's students and second generation members of Slovenian community who have already started in their careers. As well as raising money for a very worthy cause, it is hoped that this dinner will be a reunion of Canadians of Slovenian origin to help them recall their cultural background and highlight areas of their significant achievement in the arts, literature, education and business. Applications from children of Slovenian parents who are presently in university or college or who are going to university or college next year are welcome. Their parents must currently live in the Hamilton-Wentworth, Halton, Haldimand-Norfolk or Niagara regions. Hopefully, the fund will be able to give out a modest scholarship this year and increase the scholarships as funding allows in subsequent years.

The readers of Glasilo, especially in the Hamilton/ Niagara region, are asked for their support by way of donations to this worthy cause and to attend the fund-raising dinner in the fall. All donors will be identified, unless they wish to remain anonymous. Donations can be made to the Slovenian Scholarship Fund account at the Slovenian Parishes Credit Union or by cheque, made out to the Scholarship

Fund. For more information please contact the following Slovenian Canadian Scholarship Foundation committee members: Ed Kodarin, (905) 560-4964, John Doma, (905) 632-5978, John Kranjc, (905) 527-0202, Louie Lesica, (905) 679-3535, Joe Prsa, (905) 304-0065, Andreja Farkas, (905) 578-3292, Dr. Lado Dim, D.D.S. (905) 562-4482, Jerry Ponikvar (905) 333-5813.

SLOVENSKI DAN 1997 V SLOVENSKEM PARKU

Slovenska društva iz niagarskega področja že sedem let zapovrstjo praznujejo tradicionalni Slovenski dan. Pri organizaciji programa sodelujejo društva Slovenski park iz Cambrida, Bled iz Beamsvilla, Lipa park iz St. Catharinsa, Sava iz Kitchenerja, Triglav iz Londona in župnija sv. Gregorja Velikega iz Hamiltona, sama prireditev pa se vsako leto vrši pri drugem društvu. Koordinacijski odbor za niagarsko področje opravlja pomembno vlogo pri povezovanju teh društev in pri koordinaciji Slovenskega dneva. Vseslovenski kulturni odbor, v katerega so včlanjena tudi društva z niagarskega področja, je letos uspel vskladiti s Kanadskim slovenskim svetom, praznovanje njihovega tradicionalnega Slovenskega dneva v Boltonu. Le tega so organizirali teden pozneje, tako da so se rojaki po želji udeležili obeh prireditev. Vreme je bilo 29. junija izjemno vroče, toda v senci pod drevjem, ob mrzlem pivu in drugih dobrotah se je zbralo okoli tisoč Slovencev, med drugimi tudi precej slovenske mladine in mnogi so bili prijetno presenečeni, ker so na Slovenskem dnevu lahko dobili kar štiri različne kanadsko-slovenske publikacije.

Že ob vstopu v Park so člani Športnega društva Slovenija iz Hamiltona delili spominsko brošuro, ki so jo pripravili za svoje letošnje gostovanje po Sloveniji. Brošura pisana v slovenščini in angleščini, je odlična predstavitev hamiltonskih športnikov, ki so v ta projekt vložili precej truda, kar dokazuje, da na turnejo po Sloveniji niso gledali zgolj kot na izlet v domovino svojih staršev ali na športna tekmovalja, pač pa kot na priložnost, da se rojakom v domovini predstavijo. Slovensko lovsko in ribiško društvo iz Toronta je na Slovenskem dnevu predstavilo letošnji Lovski vestnik, ki ga je tokrat uredil mladi Gregor Lesar. Pestrost prispevkov, ki pričajo o dinamični slovenski skupnosti v Torontu, odlična računalniška obdelava, kvaliteta tiska in bogat reklamno-informativni del so odlike

te publikacije, ki jo Lovsko društvo vsako leto podarja Slovencem.

Kanadska slovenska gospodarska zbornica je na Slovenskem dnevu delila svojo novo, dopolnjeno izdajo Kanadsko slovenskega poslovnega imenika-Canadian Slovenian Business Directory, v katerem je predstavila več kot 300 kanadsko-slovenskih podjetnikov in profesionalcev ter okoli 3.000 telefonskih števil naših rojakov. Tik pred Slovenskim dnevom je izšla tudi 4. številka Glasila kanadskih Slovencev, ki ga izdaja Vseslovenski odbor. Ekipa prostovoljcev je pod vodstvom dr. Toneta Kačinika med udeleženci zbirala nove naročnike.

Ljubitelji likovne umetnosti so si v dvorani Slovenskega parka lahko ogledali razstavo slik Martina Polaniča, člana Slovenskega parka in kipov slovenskega umetnika Rudija Stoparja, ki je bil na daljšem obisku pri sorodnikih v Kanadi.

Slovenski dan 1997 se je začel z mašo kaplana Štefana Križnika. V svojem nagovoru je predstavil sadove večletnega sodelovanja Slovencev v tem prostoru. Bogoslužje je obogatil mešani pevski zbor župnije sv. Gregorja Velikega, pod vodstvom župnika Franca Slobodnika.

Osrednji del dneva je bil kulturni program, ki ga je v slovensščini in angleščini odlično vodila Darinka Ferletič, predsednica Kulturnega društva župnije sv. Gregorja Velikega v Hamiltonu.

Najprej se je predsednik Slovenskega parka Lojze Rakuša zahvalil obiskovalcem za lepo udeležbo in pozdravil vse navzoče, še posebej častnega gosta iz Slovenije ing. Ivana Bizjaka s soprogo, ministrskega poslanca za Cambridge pri federalni vladi Janka Periča ter predsednike številnih slovenskih društev.

Predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Ivan Plut je v svojem nagovoru pohvalil aktivno sodelovanje vseh slovenskih društev z niagarskega področja pri tej vseslovenski manifestaciji in med drugim izrazil željo, da bi Slovenski dan skupno praznovala vsa slovenska društva v Kanadi.

Pomen Slovenskega dneva je koordinator za niagarsko področje Frank Novak takole opisal: "Slovenski dan predstavlja za nas vsako leto simbol skupnega nastopa, kjer nas združuje v duhovno, kulturno in družabno praznovanje, obenem pa nas skupen nastop vedno znova okrepi kot slovensko skupnost in kot posameznike. Te vrednote doživlja v polni meri vsakoletni gostitelj. Danes gre ta zahvala in poklon društvu Slovenski park za ves trud in gostoljubje. Praznovanje Kanadskega dneva in Dneva slovenske samostojnosti je idealna priložnost, da izrazimo svojo hvaležnost obema državam, ki sta nam tako dragoceni-

Kanadi in Sloveniji. Ponosni smo, da smo lahko Kanadčani in Slovenci. Tisti, ki imamo korenine v čudoviti in samostojni državi Sloveniji, smo lahko posebej hvaležni. Biti državljan te enkratne dežele Kanade, ki se zlasti odlikuje po tolerantnosti, je resnično naš velik blagoislov. Ob tem skupnem praznovanju se zavedamo prednosti, ki nam jih nudita Slovenija in Kanada. Danes je čas in kraj, da pokažemo, kako cenimo vrednote obeh dežel." Janko Perič, kanadski ministrski poslanec hrvaškega porekla, je spregovoril o možnostih priseljencev pri oblikovanju kanadske družbe in še posebej pozval mlade ljudi, naj se aktivno vključijo v kanadsko politično življenje, ker bodo na ta način lahko pomagali Kanadi in posredno tudi Sloveniji.

Častni gost Slovenskega dneva ing. Ivan Bizjak, varuh človekovih pravic Republike Slovenije, se je v svojem nagovoru spomnil proslave ob priliki mednarodnega priznanja Republike Slovenije 26. novembra 1991 v Torontu. Na tej proslavi, ki jo je složno organizirala celotna slovenska skupnost v južnem Ontariu, je ing. Bizjak prisostvoval kot predstavnik državnega zbora in je bil še posebno ganjen ob lojalnosti izseljencev do matične domovine. Slovenski dan je dokaz, da ta lojalnost ne velja samo za krizno situacijo v domovini, ampak da so Slovenci čustveno navezani na domovino, da so del slovenskega naroda, ponosni na svojo kulturno in narodno dediščino in zainteresirani, za to kar se v domovini dogaja. Ing. Bizjak je na kratko orisal prehojeno pot Republike Slovenije od njegovega prvega do njegovega drugega obiska v Kanadi, omenil je nekatere probleme, s katerimi se Slovenija srečuje v svojem procesu demokratizacije ter izrazil optimizem, da bodo Slovenci izoblikovali državo, kakršno si vsi želijo in ki bo v ponos Slovincem doma in Slovincem po svetu, za predpogoj tega pa je navedel pogoste in vsebinske stike med tistimi, ki živijo v tujini in tistimi, ki živijo v Sloveniji. "Tudi to je prispevek k temu, da bo Slovenija postala prijeten dom za vse ljudi, ki tam živijo, hkrati pa tudi prijetna domača hiša za vse, ki se tja občasno vračate, ali pa vas nanjo veže le spomin," je dejal gospod Bizjak. "Želim, da bi se še naprej dogajala taka srečanja, kot je Slovenski dan, ki so hkrati priložnost za srečevanje, prijateljsko druženje, za predstavitev vseh kulturnih skupin, ki sodelujejo, in hkrati tudi vsakoletna priložnost za ohranjanje povezave oziroma ohranjanje pripadnosti, za premoščanje tiste vrzeli med mlajšo in starejšo generacijo, skratka možnost, da se Slovenci na tem prostoru ohranjajo. Želim vam, da

bi tudi preko takih dni, preko takih praznovanj, še naprej gojili medsebojno prijateljstvo in pomoč."

Potem, ko so se na odru zvrstili govorniki, je sledil kulturni program. Slišali smo kar tri pevske zборе, moški zbor Majolka iz Hamiltona pod vodstvom g. Franca Slobodnika, mešani zbor društva Bled iz Beamsvilla in dekljski zbor Plamen iz Toronto. Plesnim skupinam Soča iz Hamiltona in folklorni skupini iz Londona gre vse priznanje za odlično izvedene plesne, pa tudi za vztrajnost in potrpežljivost, da so v narodnih nošah vzdržali vročini navkljub. Še najbolj posrečeni so bili najmlajši plesalci. V kulturnem delu programa je nekaj narodnozabavnih pesmi izvedel ansambel Veseli Slovenci, po programu pa so za ples igrali Veseli Vandrovčki.

Društvo Slovenski park, ki je znano po organizaciji piknikov, se je tudi tokrat odlično izkazalo.

Anthony Klemenčič

B.Sc., LL.B.

SLOVENSKI ODVETNIK

Tel: (416) 251 5281

Fax: (416) 251 0029

332 Browns Line, Toronto,
ON M8W 3W2

STEVE'S RESTAURANT

Licensed L.L.B.O.

domača kuhinja
domača hrana

876 Brown's Line
Etobicoke, ON

Tel: 416-259-1329

novice iz kanadske slovenske skupnosti

SPREMEMBE V ZASEDBI
SLOVENSKEGA VELEPOSLANIŠTVA
V OTTAWI

Ivan Plut

Konec avgusta letos je zapustil Kanado prvi veleposlanik Republike Slovenije v Kanadi Marijan Majcen. Odšel je na novo dolžnost v Ministrstvu za zunanje zadeve. Za novega veleposlanika je bil imenovan izkušen poklicni diplomat mag. Božo Cerar, dosedanji šef kabineta ministra za zunanje zadeve. Njegov prihod je pričakovati že v jeseni. V Ottavo pa je že prispel drugi sekretar veleposlaništva Goran Križ. V kratkem bo prevzel vlogo konzula, katero je do sedaj opravljal Mitja Štrukelj, ki se bo vrnil v Slovenijo na ministrstvo za zunanje zadeve.

Ottawa, 22 avgust 1997

foto Frank Brenc

Intervju z veleposlanikom Marijanom Majcnom, avgust 1997

Gospod Marijan Majcen, vaše delovanje kot veleposlanik se po štirih letih zaključuje. Kakšni so vaši občutki, vtisi o Kanadi, o Slovencih v Kanadi?

Kanada ni bila zame nepoznana dežela. V diplomacijo sem prišel iz poslovnega sveta in Kanado sem obiskoval večkrat zaradi poslov, ki sem jih imel tukaj. Tako sem začel v Kanadi že leta 1976 prodajati hladilnike. Posebno sem vesel, da se ti hladilniki še danes prodajajo. Seveda pa, eno je biti veleposlanik in drugo trgovec. Kanada me je prevzela s svojo velikostjo. Velike razdalje in prostranosti oblikujejo človeka. Velikost dežele odraža tudi velikost vsakega Kanadčana, ki je zelo širok, vljuden in ljubeznen človek in tako so se tudi naši Slovenci, ki so prišli v najrazličnejših obdobjih v Kanado oblikovali v tej deželi v zelo tolerantne in razgledane ljudi, ki so hkrati skušali ohraniti tudi svoje slovenstvo tukaj, ter se vključiti v to tolerantno in izredno mnogokulturno družbo.

Vaši pogledi na delovanje slovenske skupnosti in društev, ste se morda s posameznimi društvi bolje povezali?

Presenetilo me je, da je še taka obilica in raznolikost društev v Kanadi, zlasti še ob upoštevanju dejstev, da ni novejših mlajše imigracije. V glavnem se je imigracija zaprla že pred dobrimi desetimi leti in tako imamo samo še posameznike, ki sedaj imigrirajo. Kljub temu pa imamo veliko število najrazličnejših društev. Pri svojih

stikih sem skušal biti čimbolj vsestranski, to pomeni, skušal sem imeti stike z vsemi društvi ne glede na moje osebno veselje do lova in tako sem moral žal mnogim lovskim društvom in družinam odpovedati svoje sodelovanje pri njihovih veseljih in sem bil žal samo enkrat na lovu in to pred tremi leti, čeprav so me lovci iz najrazličnejših krajev vabili tako na lov kot tudi na njihove veselice. Hudo pa mi je bilo vedno kadar sem moral odkloniti povabilo, ker vem, da je prišlo iz srca.

Kako pomembno se vam zdi da je slovenska ambasada prav v Ottawi?

Slovenija je majhna dežela in si seveda ne more privoščiti veleposlaništev v vseh državah sveta. Tako mora imeti majhna dežela razna merila, kje ustanavlja veleposlaništva. Eno takšnih meril je tudi močna prisotnost slovenskega življa v določeni državi in Kanada je prav gotovo dežela, ki je močno zastopana v slovenski emigraciji in prav to je bilo tudi vodilo Republikli Sloveniji, da je odprla veleposlaništva v Argentini, Avstraliji in Kanadi. Sicer, če ne bi bilo močne emigracije slovencev v te tri dežele, si Slovenija kot majhna dežela prav gotovo ne bi mogla privoščiti veleposlaništva v teh treh državah. Zaradi tega je ena izmed izredno pomembnih komponent dela veleposlaništva v takih državah prav vzdrževanje stikov s slovensko emigracijo.

Najpomembnejši dosežek v sodelovanju med Kanado in Slovenijo v času vašega

delovanja?

Po mojem je najvažnejši sporazum o obojestranski ukinitvi viz. Seveda je tudi sporazum o prevzemu mednarodnih pogodb sklenjenih med bivšo državo Jugoslavijo in Kanado velikga pomena, vendar menim, da bo za večino slovenskih emigrantov podpis že parafiranega sporazuma o socialnem zavarovanju najvažnejši, kajti večina slovenskih emigrantov ima nekaj let delovne dobe v Sloveniji iz česar ni bilo možno uživati dobrobit socialnega zavarovanja, ker je bila ta doba, prebita v Sloveniji, prekratka za uveljavitev Slovenske pokojnine. Nismo pa imeli sklenjene pogodbe s Kanado, da bi se ta doba štela kot pokojninska doba v Kanadi, ter da bi se tako dobe seštevale. To bo po obstoječem sporazumu možno in s tem bo seveda velika večina slovenskih emigrantov pridobila nekaj na pokojnini, in tega se posebj veselim.

Kakšni so vaši načrti za vašo prihodnost?

Diplomat je posebj dober izvrševalec navodil, ki jih dobi. Z mano razpolaga ministrstvo za zunanje zadeve. Sem eden maloštevilnih poklicnih diplomatov, veleposlanikov. Večina veleposlanikov je političnih, tako da se bo moja kariera nadaljevala v ministrstvu in vsemu kar bo pač ministrstvo odredilo, se bom moral podrediti. Sam imam najrazličnejše ambicije, vendar je zlato pravilo diplomacije, da se te ne oznanjajo.

dr. France Habjan

O TRETJEM ZASEDANJU SVETOVNEGA SLOVENSKEGA KONGRESA

V Mariboru je od 20. do 22. junija potekalo tretje zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa (SSK), združeno s slovesno Akademijo ob šesti obletnici osamosvojitve Slovenije in delovanja kongresa. Delegati iz Bosne in Hercegovine, Anglije, Avstralije, Avstrije, Argentine, Nemčije, Avstrijske Koroške, Kanade, ZDA ter Slovenije so sprejeli in potrdili nov program dela za naslednje triletje, odobrili delno spremenjen oziroma dopolnjen statut ter sprejeli vrsto resolucij o slovenski narodni spravi, domu zamejskih in zdamskih Slovencev, o graditvi doma slovenske državnosti, o slovenski državi in o Slovencih po svetu. Odsotni sta bili konferenca za Furlanijo Julijsko Krajino in konferenca za Francijo. Na plenarnem zasedanju je kongres naslovil pismo na generalnega sekretarja NATO-a Javierja Solana, od katerega pričakujejo podporo vključevanja Slovenije v NATO. Kongres je prvi dan zasedal v Kazinski dvorani Slovenskega narodnega gledališča v Slovenski ulici. Po pozdravnem nagovoru predsednika dr. Jožeta Bernika je pričel s poročili predsednikov konferenc SSK. Delo KSK je predstavil v daljšem referatu predsednik dr. France Habjan. Vsa poročila, napisana in nenapisana, in ostali kongresni dokumenti ostanejo kot kongresno gradivo, ki bo priobčeno v Zborniku tretjega zasedanja SSK. Večji del popoldanskega zasedanja je bil odmerjen pripravljanju in oblikovanju temeljnega poslanstva kongresa oziroma kongresnih dokumentov, in sicer po komisijah. Drugi dan je bilo zasedanje v hotelu Slavija.

Komisija za priporočila je sprejela štiri osnutke predlogov o slovenski narodni spravi. Posamezni predlogi so bili vsebinsko precej različni. Relativno večino je potem pri glasovanju dobil predlog dr. Jožeta Bernika. Ko bodo vsi štirje predlogi za spravo objavljeni v zborniku, jih bo mogoče ovrednotiti v luči današnje slovenske stvarnosti. Na plenarni seji v soboto popoldne je bil tudi soglasno sprejet predlog komisije za statut, ki določa, da je sada najvišji organ SSK Svet, katerega sestavljajo Upravni odbor ter predsedniki konferenc. Vsa druga organizacijska struktura je ostala nespremenjena. Na zasedanju je bila tudi sprejeta resolucija o prihodnjih

predsedniških volitvah v Sloveniji, ki bodo letos jeseni.

Pri volitvah se je izoblikoval naslednji upravni odbor SSK: predsednik dr. Jože Bernik (ZDA), prvi podpredsednik Boris Pleskovič (ZDA), podpredsedniki Feliks Tavčar (Nemčija), Marjan Laboda (Argentina), dr. Janez Dular (Slovenija), predsednik finančnega odbora dr. Andrej Bajuk (ZDA) ter član Lojze Dolinar. V nadzorni odbor so bili izvoljeni Daniel Malenšek, Hugo Šekoranja in Jurij Terseglav, v razsodišče pa Marija Kržič, mag. Vinko Vodopivec ter Franci Feltrin. Novi statut tudi vsebuje klavzulo, da ob odstopu predsednika Sveta prvi podpredsednik prevzame mesto predsednika do naslednjega zasedanja Kongresa. Člana finančne komisije sta tudi dr. Božo Dimnik in Jože Kastelic.

Na zaključni seji je bil tudi izglasovan predlog, da bo četrto zasedanje SSK v Washingtonu.

Slavnostna Akademija je bila resnično doživetje. Spored so oblikovali mešani zbor De Profundis iz Kranja pod taktirko gdč. Barbare Potočnik, pihalni kvartet Gallus, operna pevka Bogdana Herman ter dramski igravec Vlado Novak, slavnostni govornik pa je bil dr. Jože Bernik.

V soboto opoldne so se delegati poklonili in položili šopke cvetja k spomenikoma škofa Antona Martina Slomška in generala Rudolfa Maistra in tako počastili spomin obeh velikih in zaslužnih Slovencev.

Čeprav je bilo letos razposlanih precejšnje število vabil, tokrat predstavnikov slovenske države ni bilo. Na prejšnjem zasedanju na Dunaju sta Slovenijo zastopala državni tajnik v zunanjem ministertvu prof. dr. Peter Vencelj ter slovenski veleposlanik na Dunaju dr. Katja Boh. Od strankarskih prvakov se je Akademije udeležil Janez Janša, mariborskega župana pa je zastopal rektor univerze v Mariboru prof. dr. Ludvik Toplak, ki je tudi ob otvoritvi zasedanja pozdravil navzoče delegate v svojem in županovem imenu.

Kongres se je pričel rojevati 1989 in danes se da ugotoviti, da je tudi za današnji slovenski čas kongres potreben kot je bil potreben ob času osamosvajanja. Zakaj ta ugotovitev? Odgovor je sledeč: v slovenskem kulturnem prostoru ponovno prihaja čas polarizacije ali delitve duhov. To je mogoče občutiti in tudi ugotoviti iz sredstev javnega obveščanja, posebno na Koroškem in v Furlaniji Julijski Krajini (Trst-Gorica-Beneška Slovenija). Tudi v Sloveniji je polarizacija vsak dan

odmevnejša. Slovenska narodna sprava, ki je bila osnovna ideja Kongresa in, ki naj bi bila kot nekaj katalizator v slovenski civilni družbi, se na žalost odmika iz slovenske zavesti, polni pa časopisne strani, še več pa je o njej izgovorjenega ob najrazličnejših srečanjih in ob drugih prilikah, predvsem v nesmiselnih polemikah, v katerih je predvsem odsotno vsako prizadevanje za uresničevanje pravnega procesa. Ta zasuk v miselnosti slovenske družbe je vznemirljiv.

PARLAMENTARNA KOMISIJA ZA ODNOSE S SLOVENCIV ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Predsednik parlamentarne komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, mag. Marjan Schiffrer, je 24. junija 1997 povabil na razgovor nekaj slovenskih predstavnikov, ki so se tisti čas mudili v Sloveniji na kongresu SSK, hkrati pa je tudi povabil predstavnike Slovenske narodne podporne enote iz ZDA. Pogovorom so prisostvovali vsi člani parlamentarne komisije (Marjan Schiffrer - SKD, Ivo Hvalica - SDS, Davorin Terčon - LDS, Bojan Kontič - ZL, Maria Pozsonec - Narodnosti, Stanislav Brenčič - SLS, Franc Žnidaršič - DESUS). Srečanja se ni udeležil Zmago Jelinčič - SNS. Pri pogovorih je tudi sodelovala svetovalka pri predsedniku republike ter pred tem imenovana nova državna tajnica v zunanjem ministertvu ga. Mihaela Logar - SLS.

Predstavniki so v glavnem poročali o delu po slovenskih skupnostih, hkrati pa so tudi glasno pokazali na težave, s katerimi se srečujejo pri delu za ohranjanje slovenstva po svetu. Kanadsko skupnost je na kratko predstavil dr. France Habjan in je hkrati izročil predsedniku komisije prek 30 primerkov dokumentov, ki odlikavajo dejavnost slovenskih organizacij v Kanadi. Po poročilih se je razvila živahna razprava, v katero so posegli skoraj vsi prisotni člani komisije. Nekateri člani komisije so v pogovoru pokazali, da kar dobro poznajo slovensko izseljensko problematiko.

Pisno sporočilo predsednika parlamentarne komisije za odnose s Slovenci v svetu, mag. Marjana Schiffrerja poslano konec junija predsedniku KSK, dr. F. Habjanu:

Sporočam vam, da je komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu na

...nadaljevanje na 21. str.

Profesor dr. Vojmir Bratina

Človek intelektualne integritete

Prof. Stane Bah Ph., D.

S smrtjo profesorja dr. Bratine, 18. januarja 1997, je Torontska univerza izgubila enega najpomembnejših znanstvenikov in pedagogov. Slovenci v Kanadi pa smo izgubili enega izmed najuglednejših članov našega naroda, steber izobražencev, predstavnika mednarodnega znanstvenega sodelovanja, kulturnika in vzornega katoličana.

Vojmir Bratina je bil rojen 21. februarja 1916 v Šturjah pri Ajdovščini. Klasično gimnazijo je končal v Ljubljani, diplomiral 1940 na strojni fakulteti v Zagrebu in 1943. leta iz metalurgije na Ljubljanski univerzi.

Po prihodu v Kanado je Bratina leta 1952 napravil magisterij na torontski univerzi in leta 1954, pod vodstvom znamenitega profesorja Chalmersa, zaključil doktorat iz metalurgije. Bratinova doktorska disertacija je bil študij notranjega trenja v kovini titanij, torej nekako interdisciplinarno področje mehanike in metalurgije. Za to delo je v glavnem uporabljal dve metodi, ultrazvok, ki je postal tako čudovito diagnostično sredstvo v medicini, in pa elektronsko mikroskopijo. To njegovo raziskovalno delo mu je končno odprlo vrata v svet znanosti, kateri je ostal zvest do svoje smrti.

Po univerzitetnem študiju je sprejel znanstveno-raziskovalno delo pri Ontario Research Foundation (ORF). Na tem inštitutu se je opredelil za delovno področje fizike kovin, predvsem se je ukvarjal z mehanizmom deformacij.

ORF je v tistem času pričel raziskovalno delo na kovinskih ortopedskih implantih, kajti keramični

in polimerni ortopedski implantanti so tedaj izgubljali svoj ugled, ker so bili nezanesljivi, celo tvegani. Študij na področju biomaterialov za implante je postal nov znanstveni izziv za dr. Bratino. Ukvarjal se je z deformacijo in zlomi implantov kolka in tako imenovane Harrington palice, ki se uporablja pri korekturi krive hrbtenice (Scoliosis). Bratini je bilo to delo toliko lažje, ker je imel dobro svetovalko v svoji ženi, zdravnici, ki mu je reševala medicinske probleme, ga spodbujala in podpirala pri raziskovalnem delu. Njegovi kolegi so občudovali njegovo znanstveno delo, postal je neoporečen

V dobi svoje znanstvene kariere je dr. Bratina napisal preko sedemdeset (70) znanstvenih razprav in imel nad stopetdeset (150) strokovnih predavanj in abstraktov.

znanstvenik, izvajalec ciljnih, temeljnih in uporabnih raziskav.

Delo na ortopedskih implantih je bil začetek dolgega meddisciplinarnega sodelovanja med medicino in metalurgijo, ki se je razširilo tudi na nadaljne raziskave kardiovaskularnih in zobnih implantov.

Leta 1978 mu je torontska univerza ponudila službo z naslovom profesorja in temu se dr. Bratina ni mogel upreti. Predaval je deformacijo kovin v

četrtem letniku. Leto kasneje je predaval diplomirancem, ki so študirali za doktorate. Med predmete, ki jih je predaval, spadajo naslednji naslovi: fizikalna metalurgija železa in jekla, materiali za nuklearne reaktorje in pa uvod v znanost o materialih.

Tudi na univerzi je bil dr. Bratina kot predavatelj zelo uspešen. V predavanju je znal vključiti najnovejša raziskovalna dela in s tem omogočil, da so bili študentje vedno na tekočem. Bil je dober mentor svojim študentom in prijateljsko plemenit do svojih sodelavcev in kolegov.

Da je bil Bratina uspešen v znanosti, je treba pripisati njegovemu razumu. Bratina je bil pravi mojster pri uporabi logike pri svojem delu, lahko bi rekli, da je bil to njegov pečat originalnosti. Zaradi te sposobnosti in pa vztrajnosti si je Bratina med svojimi kolegi pridobil velik ugled kot znanstvenik in mentor. Postal je svetovalac svojim kolegom.

V dobi svoje znanstvene kariere je dr. Bratina napisal preko sedemdeset (70) znanstvenih razprav in imel nad stopetdeset (150) strokovnih predavanj in abstraktov. Predavanja je imel na kongresih, univerzah in inštitutih širom sveta. Leta 1975 je obiskal tudi Slovenijo kot gost Univerze v Ljubljani, kjer je predaval na montanistiki, oddelku za metalurgijo. Predaval je o novih spoznanjih s področja prašne metalurgije in medicine. Nekaj let pozneje pa je imel predavanja v Portorožu na kongresu za medicinsko in biološko inženirstvo in na ortopedski kliniki, kjer je predaval o ortopedskih implantih. Tja ga je

povabil bivši predstojnik profesor Bogdan Brecej.

Dr. Bratina je bil član številnih znanstvenih in profesionalnih organizacij v Kanadi in ZDA. Njegovo ime najdemo v "American Men and Women of Science", kakor tudi v primorskem slovenskem biografskem leksikonu. Na žalost pa ga je Enciklopedija Slovenije izpustila, to je

Večina Slovencev v
Kanadi je poznala dr.
Bratino kot
univerzitetnega profesorja.
Tisti, ki so pa imeli več
stika z njim, niso videli v
njem samo nadarjenega
znanstvenika, temveč tudi
navdušenega poznavalca
metafizike, ki skuša
prodreti do bistva in
zadnjih vzrokov vsega
bivajočega.

bilo v času, ko Slovenci v svetu še nismo bili enakovredni tistim doma. Posebno priznanje pa mu je ob času njegove upokojitve izkazala torontska univerza s podelitvijo častne diplome, kot hvaležno priznanje za njegovo požrtvovalno delo in njegov doprinos k napredku znanosti, kar je zelo redek primer. Vrhunec priznanja pa so mu izkazali njegovi kolegi in bivši študentje na fakulteti s tem, da so 6. marca 1997 organizirali komemorativno proslavo posvečeno njegovemu delu. Slovesnost je koordiniral odbor pod vodstvom prof. Uršule Franklin in prof. Boba Pilliar, dolgoletnih Bratinovih sodelavcev, in Stevea Yue, Bratinovega bivšega učenca in sedanjega profesorja na McGillu v Montrealu.

Večina Slovencev v Kanadi je poznala dr. Bratino kot univerzitetnega

profesorja. Tisti, ki so pa imeli več stika z njim, niso videli v njem samo nadarjenega znanstvenika, temveč tudi navdušenega poznavalca metafizike, ki skuša prodreti do bistva in zadnjih vzrokov vsega bivajočega. Znano je, da so tisti, ki so študirali sodobno fiziko ali biologijo, imeli opravka z metafiziko, ne glede na to, ali so se tega zavedali ali ne. Kot fizika ga je predvsem zanimala naravoslovna kozmografija, kot matematična znanost usmerjena na matematične strukture nerazložljivih prazadetkov vesolja. Dvomil je tudi o teoriji prapoka, ali veliki eksploziji (big bang theory) kot začetku vesolja in si je zastavljal vprašanja, od kod je prišla materija in njene zakonitosti in kdo je dal povelje za eksplozijo.

Kljub temu, da se je določeno število znanstvenikov strinjalo s teorijo "prapoka" kot začetka vesolja, je Bratina kot "filozof" v širšem pomenu besede in zaradi svoje intelektualne poštenosti vztrajal na stališču, da mora znanost to vprašanje prepustiti filozofiji in teologiji. S tem je jasno povedal, da obstoja za znanstvenike meja, kako daleč lahko prodre znanost, in da matematične enačbe nimajo več dostopa do tistega, kar sega onstran narave.

Zanimivo je bilo tudi Bratinovo gledanje na razmerje med znanostjo in vero. Trdil je, da znanost ne vodi k Bogu in tudi ne stran od Boga. Po njegovem mnenju sta znanost in vera neodvisni, vsaka s svojimi zakoni. Znanost ne more ne utemeljiti, niti ne ovreči vere, ta pa ne more ne potrditi ne odkloniti nebene znanstvene teorije. Svaril pa nas je, da ljudje danes preveč pričakujejo od znanosti, predvsem, da bo znanost rešila vsa vprašanja, ki jih življenje postavlja človeku, ali pa celo, da bo znanost nadomestila vero. Po njegovem mnenju je obeh zablod krivo preveliko zaupanje v znanost in njeno raziskovalno delo.

Bratino je tudi zanimal razvoj živih bitij (biološka evolucija). Bil je mnenja, da je celotno stvarstvo v neprestanem

razvoju, ki se je pričel pred milijoni let z nastankom vesolja, in da so bila v ta razvoj vključena tudi živa bitja. Biološko evolucijo je razlagal kot razvoj od enostavnega, nediferenciranega bitja, do vedno popolnejšega bitja. V tem pogledu je Bratina sledil nauku francoskega naravoslovca J.B. Lamarcka, ki je bil zagovornik deističnega pogleda na svet. Za Lamarcka je Bog vrhovni zakonodajalec in stvarnik, ki je ustvaril svet in mu dal zakone, po katerih narava proizvaja vse stvari. Ta nauk je tudi v skladu z dejstvom, da je Bog že v začetku ustvaril zarodne klice vseh živih bitij, ki so se potem ob primernem času in okoliščini razvile v dokončno oblikovana bitja. Tudi človek je rezultat tega razvoja. Bratina ni bil samo znanstveno, ampak tudi filozofsko nadarjen. Njegova razmišljanja o stvarstvu vesolja, kakor tudi njegovi pogledi na biološko evolucijo dajejo pečat globoko religiozne miselnosti. Značilno zanj pa je tudi dejstvo, da je bil eden redkih znanstvenikov, ki je tudi umsko

Dr. Bratina je bil član
številnih znanstvenih in
profesionalnih organizacij
v Kanadi in ZDA.

dosegel Boga, saj je znano, da je danes mnogo znanstvenikov, ki so ateisti, ali pa vsaj agnostiki.

Četudi se ne moremo lotiti presojanja Bratinovih znanstvenih del, ali ga oceniti kot vrhunškega znanstvenika - ustvarjalca, lahko mislimo, da je kot tak bil mnogo večji, kot smo ga cenili Slovenci doma in po svetu. Zapustil nam je ogromno svojih del kot dediščino, ki so priče njegovih umskih sposobnosti in intelektualne integritete.

Selitve ali vprašanja kulture: moje, njihove...

Metka Zupančič

V banki čakam, da mi najdejo založeno kuverto s čekom iz Francije: povrnitev stroškov za več kot pol leta nazaj. Tu mi povedo, da bom pri transakciji izgubila praktično vso vrednost tega kosa papirja. Ček velja samo eno leto, pravijo v dopisu iz Pariza: kdo ve, kdaj me bo spet odneslo tja čez, in za koliko časa, ali kakor me prepričuje moja mama, tja kjer bom še vedno mnogo bliže kakor na drugi strani Atlantika... Gledam slike na stenah banke: Kitchener leta 1940, tramvaj po Kraljevi cesti, obrazi živahni, oblačila nič kaj dosti drugačna od današnjih. In zraven: park Victoria, Berlin, Ontario. Prešine me, da je mesto zagotovo moralo imeti nemško ime, ko je v njem toliko prebivalcev nemškega rodu. In če so spremenili imena vsaj nekaterih ulic, preveč carsko-kraljevsko zvencečih, so zagotovo spremenili tudi ime mesta...

Poslušam angleščino okoli sebe: trudim se zaznati tako ali drugačno družinsko ozadje. Pri mlajših ga ni čutiti, zagotovo so odraščali kje v bližini Toronta, tako kot moj teniški učitelj. Sinoči ga je Kitajka, prirčno, načitano dekle, ki pa po dolgih letih še vedno govori težko razumljivo angleščino, vprašala, od kod njegov naglas. Nato se je posvetovala z nami in se mu opravičila. Nezmotljiva nosilka svoje kulture, ki se je najbrž na vse načine želi otresti, si ne more kaj, da ne bi ocenjevala tukajšnjih naglasov, načinov izražanja. Prve dni v Kitchenerju sem si udarno vlivala pogum v novem okolju in se sprehodila skozi trgovine, tu in tam tudi jaz v zameno za namig o svoji "francoski" angleščini vprašala, od kod so oni...

Zapomniti si sosledje ulic. Sprejeti, da je drugačno od tam, kjer sem živela prej. In še veliko bolj drugačno od tam, kjer sem bila še nekaj let pred tem. Najti najbližjo

špecerijo, samopostrežbo, market - kako se zdaj temu pravi tam, od koder sem doma? Ugotoviti, kje najdem ajvar, Product of Slovenia, ali "dvojezično" Produit de Slovénia. Standardno vprašanje, ko pojasnim, da nisem Francozinja in ne Kvebečanka, temveč Slovenka, "Slovakia?" Ugotoviti, kdo uči jogo najbliže usmeritvi, v kateri sem si doslej krepila telo in duha. Kje prodajajo neluščeni riž, in po kakšni ceni. Ko vidim, da imajo v isti trgovini tudi indijske orehe za zmerne dolarje, me preplavi občutek, podoben sreči, zadovoljstvu, da bom morda tu le lahko zaživela vsaj malo kot "doma". Enajstletna Marie-France, v čigar sobi sem razprostrla svoje papirje in priključila računalnik, mi piše iz okolice Montréal, kjer bo družina prebila eno leto na očetovem študijskem dopustu. Upam, da si zadovoljna v svojem novem domu. Solze so te dni hitro na robu vek, še posebej, če pomislim, da se tudi Marie-France prilagaja novemu okolju in da mi je ljubeznivo prepustila svoj dom, tisti del vrta, ki ga je sama zasadila, uro na steni, tablo na zidu. Pa se še vedno sprašujem, jaz, ki se še vedno nisem navadila na severnoameriško kilometrsko prevažanje z avtomobili, kako se bom prebila skozi zimo, kako se bom navadila na polurno vožnjo do Sole, pa spet pol ure ceste nazaj grede. In če bo snežna nevihta, in če mi zataji avto?

Najti najugodnejše pogoje za razvijanje filmov, za povečevanje fotografij, v spomin na počitnice ob reki Ottawa, kjer smo mi vsi, z otroki vred, veljali za mestne imenitnike, tako zelo šolska je bila naša francoščina, v primerjavi z neverjetno izraznostjo goloprsih fantov, ki so po pomolu postopali s steklenico piva v rokah, ogledovali najnovejše modele vodnih sani, se kdaj pa kdaj na njih silovito zagnali po vodni gladini, potešeni spet pristali ob obali, si čepice s ščitniki na tilnikih potisnili še malo tesneje na lobanje, pljunili v vodo, navrgli kakšno krepko. Mojji, naši spomini so raje tisti z zahajajočim soncem nad negibno gladino, pa kanu, ki drsi k naši "domači" plaži, in poljski prijatelj, ki je učil otroke loviti ribe, in se zdaj vrača z nekaj mački, postrvi seveda niso ujeli, in mednarodno pisana družba čaka, ali velja prižgati raženj ali bo za večerjo dovolj fižolov namaz, ki sem ga mečkala takole dve

uri, ob smehu, klepetu v raznih jezikih, tistih, ki jih poznam, tistih, ki bi se jih nekega dne rada naučila...

Otožnost v novem okolju, žalost za tistim, česar ni več, kar ne more več biti, kot reka, ki je bila vsako jutro malo drugačna, z otoki, ki so bili vselej malo drugače zeleni. Trud, ki ga vlagam, da bi bila tu, zdaj, in vendar globok občutek nepravčnosti, ko me toliko stvari v novem okolju spominja na vse tisto, zaradi česar nisem več v prejšnjem kraju. Občutek, da me usoda malo preveč premetava, da mi nekako noče in noče jasno povedati, zakaj tako ravna z mano - ali pa mi morda na ves glas pripoveduje, kar naj bi me zanimalo, pa je ne slišim. Go West, young woman... In nič več tako zelo mlada, in še vedno mislim, da je tisto pravo nekje drugje, in vendar se trudim znova in znova pokazati, dokazati, da se znam prilagoditi. Da znam najti globoke razloge za selitve, za iskanje smisla od ene univerze do druge, od ene življenjske šole do druge. Da meni sami ni nič več do žrtvovanja, do samoodrekanja, da se ne želim videti kot žrtev. In vendar ta občutek, v novem delovnem okolju, ko predstavljajo svoje poglede na poučevanje, ko govorijo o svoji usmeritvi, si pravim, da bi vse to le bilo resnično, da bi tudi udeleževali, kar zagovarjajo... In primerjam njihove zagotovitve, njihove dobrodošlice s tistim, kar sem doživela še kje drugje. In mi primerjava potisne v zavest vse obljube, ki jih drugje niso izpolnili, vse težave, o katerih nihče ni hotel odkrito spregovoriti, ki jih nihče ni želel razrešiti. Poslušam, kaj nam polagajo na srce, kaj nam priporočajo, v čem nas spodbujajo, skupinsko delo, pouk, ki je usmerjen k študentom, spodbujanje njihove ustvarjalosti, graditev njihove samozavesti in zavedanja. In slišim drugo plat zvona, ki je začela v prejšnji šoli odzvanjati takole po letu, dveh, študentje imajo vedno prav. Plačujejo šolnino. Vedo, katere pravice imajo. Vedo, kako si sistem lahko obrnejo sebi v prid. In tu, v novi šoli, vprašam, kako ravnati v položajih, ki so se mi tam, na oni šoli, zdeli nesprejemljivi. In spet primerjam. In vidim študenta, ki bi tako zelo potreboval "strokovno pomoč", terapijo, pa je namesto tega izigraval vse karte, ki so mu bile na voljo.

...nadaljevanje v prihodnji številki

Moving Again - through Cultures, Mine and Theirs...

Dr. Metka Zupančič

I am waiting at the bank, for an envelope to be found, with a check drawn at a French institution travel expenses for an activity from more than half a year ago. They are telling me, here, that the transaction will make me lose practically all the value of this piece of paper. The check is valid for a year. They are saying in their letter from France who knows when I'll get to fly over there again, and for how long, to those places which my mother considers as much closer than the other side of the Atlantic Ocean... I am watching the pictures on the wall, at the bank Kitchener in 1940, a tramway on King's Street, joyful faces, people dressed in ways not much different from today. And on the next one Victoria Park, Berlin, Ontario. It occurs to me that the city certainly must have had a German name, since there are so many people here of German descent. And if they changed the names of the streets which sounded too "Kaiserly" and "Kingly," they must have changed the name of the town...

I am listening to the English around me I am trying to identify the people's family background. The younger ones aren't easy to guess they might have grown up somewhere around Toronto, just like my tennis teacher. Last night he was asked by the Chinese girl, a cheerful, open-minded one, and who still struggles with her own English, where his accent was from. Then she consulted us and apologized. Still so close to her own culture, even if wanting to trash a lot of it, she is interested in evaluating other people's ways of speaking. In my first days in Kitchener, I was bravely pushing myself into the new environment by walking through malls, and I responded to the hints about my English sounding "French" by asking where they were from...

Remembering the sequence of the streets. Accepting that it is different from where I have lived before. And even much more different

from where I had been a couple of years earlier. Find the closest grocery, the self-service, the market - or how do they call it in that country to which I belong Find out where to get that "ajvar," Product of Slovenia, or "bilinually," *Produit de Slovénia*. The standard question, when I explain that I am not French, and not from Quebec, but from Slovenia "Slovakia"?

Find out who in town is teaching yoga the way closest to the one that helped me strengthen my body and mind, in the past. Where I can buy brown rice, and for what price. When I see, in the same store, cashew nuts at an affordable price, I am taken over by something akin to happiness, to satisfaction maybe I'll experience some sort of being at home, in this place. Marie-France, eleven, whose room I am using to spread out my papers and plug in my computer, recently wrote from close to Montreal where the family is spending her father's sabbatical I hope you feel happy in your new home. Tears are easy on me, these days, especially when considering that Marie-France herself is adapting to her new place and that she kindly let me take over her home, that part of the garden which she planted herself, the clock and the board on the wall. And I keep questioning myself, still not used to the North-American distances and frequent car driving, how I'll get through the Winter, how I'll get used to the half our drive in one direction, back and forth to my new school. And if there is a blizzard, and if my car gives up?

To find the most convenient conditions for developing film, for the enlargements of the pictures from the holidays on the Ottawa River, where we were all, including children, considered the city snobs, because of our "correct" French, compared to the incredible style of the fellows with no shirts on, walking on the pier, evaluating the latest models of the sea-doo's, taking a quick ride off the shore, and then satiated getting off, on the river bank again, with their baseball hats, visors on their necks, tucked even lower down on their skulls, and spitting in the water, and saying a coarse word here and there. My memories, our memories, are those of the sunsets over the tranquille waters, the canoe sliding towards the "home" beach, and the Polish friend who has taught children how to fish, back with some cats, of course they didn't catch any trout, and the whole international

company waiting if it is worth turning on the barbecue or if we need to content ourselves with some beans that I have been smashing for about two hours, helped by the chat and laughter in different languages, the ones that I know, the ones that I'd like to learn some day... Melancholy in the new place, sadness about things that are gone, that cannot be any more, like the river which was different every single morning, with the islands green a slightly different way. My efforts to be here, and now, and a deep feeling of injustice, with a number of new things reminding me of everything that made me leave the old place. The feeling that the Fate is treating me roughly, that it somehow doesn't want to tell me clearly what the sense of it all is - or is maybe screaming it out loud, without me hearing it... Go West, young woman... And not that young any more, and I still believe that the "real" thing is somewhere else, and yet trying my best, in all places, to prove that I can adapt. That I can find all the deep reasons for the wanderings, for the search of meaning from one university to another, from the one life-long experience to another. And that I don't feel any more like sacrificing myself, seeing myself as a victim. And yet, this feeling in the new working place: when they present their visions of teaching, talk about their orientations, I pray: let it be true, let them make it happen... And I am comparing their welcome and their guarantees with what I have experienced before. And the comparison brings to mind all the promises that were not fulfilled elsewhere, all the troubles which no one wanted to address or resolve. I am listening to what they are recommending warmly, what they are encouraging us to do: group work, "learner oriented teaching", enhancing students' creativity, building their self-esteem and self-awareness. And I am seeing the dark side, the shadow starting to creep out, at my old school, after a year or two: the students are always right. They are paying tuition. They know what their rights are. They know how to take advantage of the system. In this new school I dare ask questions of how to be dealing with situations which seemed unacceptable at the old school. And I'm comparing again. Remembering a student who would have needed "professional help" badly, but who preferred to play all the jokers in his hands to manipulate us.

...nadaljevanje v prihodnji številki

Taščice so me napadle

Željko Lojze

Moram reči, da imam zelo rad ptice. Grlicom nastavljam pripravo za gnezda, da bi jih privabil k hiši. Nekega popoldneva v začetku junija sem odprl stranska železna vrata, da bi pokosil travo vzdolž meje do ceste. Nenadoma je iz žive meje skočila taščica, sedla na drevo kak meter proč od mene. Začela je kričati proti meni, češ da jo vznemirjam. "Šarap," sem se zadrhl nanjo. "Jaz sem gospodar te hiše in tega zemljišča. Pomisli in ne kriči name," sem ji rekel in nadaljeval s košnjo trave. Ko sem končal in pospravil kosilnico, me je žena prestregla, češ, zakaj se pa kregam z ljudmi po cesti, da je slišala kako sem vpil. "Ni tako kakor misliš," sem ji končno dopovedal in ji povedal kaj se je zgodilo.

Točno na petek, dvajsetega junija, sem se proti večeru spet odločil, da pokosim travo in obrežem živo mejo. Odprl sem železna vrata in se zazrl proti gnezdu. Mladič je sedel tam, notri v gnezdu. Segel sem z roko in pobožal ptiča, ta pa me je kljunil v prst, ker je mislil, da prinašam hrano. Obrnem se, da bi šel proč, ko se mladi ptič ustraši in srfota po grmovju navzdol. Sam sem se hitro odmaknil, da ga ne bi še bolj prestrašil, toda bilo je prepozno.

Nisem jih mogel prešteti, bilo jih je pet, šest taščic, vsa žlahta, oče, mati. Cvrčale so in me obletavale, tik nad mojo glavo. Nisem se jih bal, toda urno sem skočil k hiši, med steno in živo mejo, da vidim, kaj je sedaj narobe. Taščice so začele preletavati pred hišo parkiran avto. Opazil sem, da mladič sedi na tleh ob živi meji. Skočil sem tja, ga prijel in odnesel preko trave ob živi meji. Dvignil sem ptiča v zrak, da so roditelji in žlahta lahko videli, da ni v nevarnosti. Ker je bil mladič žejen, sem šel k vodni pipi in mu dal vode. Nato sem ptiča zopet dvignil kvišku in ga nesel proti gnezdu. Vpitje ptičev je nekoliko potihnilo, potisnil sem ptiča v gnezdo, da popravim napako, če sem jo napravil, proti naravnemu, ptičjemu zakonu, in hitro stekel proč.

The Exhibition

Veronika Kačnik

On the afternoon of the second last day of Labour Day weekend, the sun was still shining bright, you could feel it's warmth. You could wake up knowing that you didn't have to go to work or school. My family put on some sunblock and we drove on the Queen Elizabeth Way to Exhibition Place. There we saw:

Many colourful rides engulfing all the people and attaching some smiling mouths and scared looks.

Pigeons walking around looking very confused.

A dog licking an ice cream which the little boy beside him dropped. The little boy then crying for another chocolate ice cream, which his parent never bought.

Long lines at the rides.

Four girls dressed as from the sixties, smoking cigarettes and talking about if they had any drugs for tonight, or if they had to go pickup from Richard's house.

A little girl feeding the seagulls, saying, Birdie, birdie!

Everyone watching a ride operator slipping on the ground, then hearing, Shit!, then, Excuse me.

A mother shouting out her daughter's name, Cynthia! Where are you, Cynthia!

The smell of popcorn, french fries, pizza, hot-dogs, would make any person passing by hungry.

An elderly couple kissing on the big white ferris wheel, as though they were young and in love.

Four boys complaining about school.

Five fathers video taping their sons and daughters.

A man carrying a bright blue and white bear on his shoulders, as big as he was.

A hot dog vendor with sweat running down his face.

A red elevator going up the CN Tower.

A plane flying in the sky carrying a banner: IT'S PARTY TIME!

A policeman bringing back Cynthia.

And I was seen with the taste of cotton candy on my tongue.

svoji 3. seji dne 24. junija 1997, v okviru točke Pogovor s predstavniki slovenskih izseljencev, sprejela naslednje sklepe:

1. Republika Slovenija ima izhajajoč iz 5. člena svoje ustave neodtujljivo dolžnost, da podpira kulturno, izobraževalno in drugo dejavnost v diaspori.
2. Komisija bo pozvala Republiško volilno komisijo, da v skladu z zakonom omogoči glasovanje slovenskim izseljencem, ki imajo slovensko državljanstvo tako, da jim glasovnice pravočasno posreduje.
3. Komisija se bo aktivno vključila v obravnavo predloga sprememb zakona o volitvah v državni zbor.

NOVA DRŽAVNA SEKRETARKA ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Slovenska vlada je v ministrstvu za zunanje zadeve 19. junija imenovala novo državno sekretarko za Slovence v zamejstvu in po svetu, gospo Mihaelo Logar, ki je nasledila prejšnjega sekretarja prof. dr. Petra Venclja. Nova državna sekretarka prihaja iz Vodice za Šmarno goro in živi z možem in otroci na dobro urejeni kmetiji. Po končanem univerzitetnem študiju biologije se je z možem vsa posvetila domači kmetiji, vzporedno pa je v začetku osemdesetih let tudi aktivno sodelovala pri ustanavljanju kmetijskih zadrug. Znano je, da je v trikotniku Vodice-Komenda-Primskovo pri Kranju izredno razvito umno kmetijstvo, kjer se predvsem posvečajo živinoreji ter pridelovanju semenskega krompirja, znanega širom Evrope. Gospa Michaela Logar pa se je v času slovenskega osamosvajanja odzvala klicu domovine in je bila že v prvih svobodnih volitvah leta 1990 izvoljena v slovenski parlament. Izvoljena je bila tudi v drugi parlament in sicer kot predstavnica Slovenske ljudske stranke. Gospa Logar izžareva politično zrelost in ima izredno topel človeški pristop. Kaže, da bo slovenska diaspora, zamejstvo in izseljenstvo v njej našlo razumevajočo sogovornico.

MILAN ELECTRIC LTD.

Milan Electric Ltd.
812 Ridge Road
Stoney Creek, ON L8J 2Y8

Tel: 905-643-3076 Fax: 905-643-3381

P.I. Construction

IVAN PEZDIREC

**General Renovation Commercial and Residential
Lating Drywall**

Acosting Celing Tiles

Pager: 416-600-2909

Fax: 905-625-2990

1139 Talka Cr. Mississauga ON, L5C 1B1

ROCKWOOD OPTICAL

LASTNIK: MARJAN MOZETIČ

- Eye Examinations Arranged
- Laboratory on Premises
- Lenses Duplicated
- Prompt Service
- Repairs

Rockwood Mall
4141 Dixie Road,
Mississauga
Tel: 625 6444

CONTACT
LENSES

Partners In Metals

**Spectrum
Alloys Inc.**

**David W. Barrett,
PRESIDENT**

220 BRONTE STREET NORTH, UNIT 1
MILTON, ONTARIO L9T 2N9

V rubriki Zdravje nam dr. Tone Kačnik odgovarja na nekaj splošnih vprašanj o zobozdravstvu.

ZOBNA GNILOBA

Najbolj razširjeno obolenje zob je tako imenovana zobna gniloba ali po latinsko Caries dentis. V preteklosti je bila zobna gniloba še posebno močno razširjena pri kulturnih narodih in to zaradi njihovega načina življenja in uživanja rafinirane hrane, bogate z ogljikovimi hidrati. Severnoameriški kontinent danes ne sodi več v to statistično opredelitev, ker sta ZDA in Kanada s sistematično fluoridizacijo reducirali kariozna obolenja na minimum. Pri zobni gnilobi gre v bistvu za infekcijsko in prenosno bolezen, ki povzroča razdejanje, oziroma destrukcijo zobne substance. Takšno destruktivno aktivnost povzročajo bakterije in bacili, ki jih najdemo na zobni površini. Zobno gnilobo sklenine lahko razdelimo v progresivno akutno in pa počasno ali kronično. Tudi vse najnovejše raziskave potrjujejo najbolj verjetno razlago, da zobna gniloba nastane kot posledica lepljivih zobnih oblog (dental plaques), sestavljenih iz mukusa, sline, mikroorganizmov, bakterij in bacilov, delov razkrojene hrane itd. V takšnih oblogah pod vplivom bakterij nastajajo kisline, ki raztope površinski del sklenine in jo pri tem zmehčajo. Na ravnih površinah zoba vidimo takšne defekte kot belkaste kredne madeže. Zobna gniloba se pojavlja predvsem na posebnih predilekcijskih mestih. Še posebej nagnjene k gnitju so medsebojne stične ploskve, vdolbinice in pa jarkaste tvorbe na kočnikih, katere imenujemo fisure. Važno vlogo pri nastajanju zobne gnilobe ima tudi konsistenca sline. Ljudje, ki imajo bolj gosto slino, so bolj nagnjeni k gnilobi, kot tisti, ki imajo bolj redko slino. Čim več je mineralov, to je flour apatita, namesto capatita, tem bolj je zob odporen. Zobna gniloba se ne omejuje samo na sklenino, temveč prav tako napade tudi dentin in cement. Ker sta slednji morfološki strukturi mehkejši, se zato tudi karies veliko hitreje širi v dentinu in cementu.

PLOMBIRANJE ZOB

Ko pride do začetne okvare trde zobne substance - kariesa, pacienti običajno nimajo nobenih zobobolov, ki bi jih na to opozorili, zato je treba hoditi na redne preglede k zobozdravniku, ki s pomočjo instrumentov in rentgenske slike odkrije takšna začetna žarišča in jih potem zdravi. Rentgenski posnetek in klinična preiskava lahko odkrije zobni granolom, razne

defekte v čeljustni kosti, nezrasle zobe, paradentozo itd. Pravočasno zdravljenje pa prepreči nadaljnje komplikacije, ki lahko vodijo v prezgodnjo izgubo zob.

Pred plombiranjem zobozdravnik obrusi od zoba minimalno zobno maso in očisti defekt. Velike zobne gnilobe pa ne le močno oslabijo zobno krono, temveč dokaj pogosto pridejo do kontakta z živcem (pulpo). Zdravljenje zoba je v takem primeru edini izhod.

Srebrna zalivka ali plomba je še vedno najbolj popularna in zanesljiva polnilna substanca za predkočnike in kočnike. Za sprednje zobe, podočnike in sekalce, kjer je estetski izgled primarnega pomena, pa uporabljamo bel polnilni material, ki se je tekom let precej izboljšal. Dandanes zobni zdravniki tudi za predkočnike in za kočnike dokaj pogosto uporabljajo bele zalivke, posebno še, če je to želja pacienta ali pa kadar jih je potrebno narediti na estetsko kritičnih mestih, ki se izražajo med govorom in smehom. O javni polemiki nanašajoči se na amalgamske plombe se bom bolj obširno razpisal v enem od prihodnjih člankov, tukaj pa naj omenim le to, da je raznovrstna bela substanca, ki jo vnašamo na zob, v bistvu plastična in jo potem strdimo z intenzivno belo svetlobo. V primerjavi s srebrno zalivko ima plastična bela plomba naslednje šibkosti:

1. Časovno bo imela krajšo življenjsko dobo - od 4 do 6 let.

2. Velike plastične zalivke na kočnikih, kjer je pritisk največji, se zelo rade okrušijo, počijo in jih je kmalu potrebno zamenjati.

3. Srebrna plomba ob kontaktnih površinah z naravnim zobom preprečujejo sekundarno gnilobo, posebno še, če vsebuje precejšen odstotek bakra. Srebro in baker zaviralno delujeta na bakterije. Ob stičišču belih plomb z zobno površino se rada pojavi sekundarna gniloba.

4. Bele plombe iritirajo živce ali pulpo bolj kot metalne.

Najboljše plombe za zobe zadaj so zlate vlite zalivke, ki pa so bolj komplicirane in zato tudi precej dražje. Pri teh zalivkah ne gre zgolj za ceno zlata, ki ga v ta namen potrebujemo, temveč je tudi dentistični poseg in laboratorijski proces bolj kompliciran. V redkih primerih, kadar gre za vprašanje hude razbarvanosti zob ali pa za zobne defekte, ki prizadenejo vidno ustnično ali lično površino zob, pa imamo na razpolago posebne laminirane plastične ali pa porcelanske fasade, ki jih s pomočjo posebnega fizikalno-kemičnega postopka prilepimo na okvarjene zobe pacienta. Za uspešnost tega postopka je potrebno kandidatne zobe temu primerno pripraviti, bodisi če gre za posamezen zob ali za več skupaj.

Estetski izgled sprednjih zob ima zelo vpliven vpliv na psihično počutje vsakega posameznika. Če so sprednji zobje grdi in nepravilnih oblik, pride lahko pri otroku do preobčutljivosti in do občutka manjvrednosti. V skrajnih primerih to lahko pripelje do neuspeha v življenju in stalne zagrenjenosti. Temne ali zabarvane zobe včasih lahko obelimo s posebnimi kemičnimi preparati, katerih glavna sestavina je vodikov peroksid. Pomanjkljivost v obliki ali pa prevelike presledke med sprednjimi zobmi velikokrat lahko zelo uspešno odstranimo z navadnimi belimi plombami oziroma nadgradnjami s pomočjo bonding tehnike ali pa že prej omenjenih laminiranih porcelanastih fasad.

ZADAH IZ UST

Zadah iz ust, ki se strokovno imenuje foetor ali halitosis, je za mnoge paciente prava nadloga. Neprijeten ustni zadah je pri nekaterih ljudeh lahko samo začasen, ali pa je dolgotrajen. Povzročajo ga lahko različni vzroki, kot

1) gniloba zob zaradi razpadanja same zobne substance in ostankov hrane. Prisotnost raznih vrst bakterij je neizbežna.

2) plastične proteze in raznovrstni protetični nadomestki, če pacient ne skrbi za brezhibno ustno higieno. Posebno neugodno je, če začne pod krono zob razpadati, ker takega mesta ni mogoče doseči z zobno ščetko in drugimi higijenskimi pripomočki.

3) razne mehke in trde obloge, ki jih zaradi pomanjkljive ustne higiene najdemo kjerkoli v ustni votlini. To se še posebej kaže pri raznih vnetjih dlesni, pa naj so leta akutna ali pa kronična. Posebno močen zadah povzroča tako imenovana pioreja. Še posebno si moramo zapomniti, da slab zadah iz ust ni vseljej vezan na zobe in lahko vzroke zanj iščemo pri naslednjih lokalnih ali sistemskih obolenjih:

1) razpadanje tkiv v nosno-faringealni regiji,

a) vnetje požiralnika ali njegove strikture (zoženja)

b) vnetje tonsil (mandeljev)

c) rakasta obolenja požiralnika

2) neprijeten zadah se lahko širi tudi iz pljuč, dihalnega traka ali bronhijev, če gre za kakršno koli obolenje, kot na primer

a) gangrena pljuč

b) pljučni absces

c) tuberkulozne kaverne

d) gnojni bronhitis itd.

Pri nekaterih ženskah se neprijeten duh iz ust pojavi v času menstruacije. Celo pri obolenjih maternice in jajčnikov lahko pride do neprijetnega zadaha.

POLETNA ŠOLA HOKEJA V SLOVENIJI

Dare Kristan

Veliko ljudem po svetu je poznana Slovenija, še posebno pa Bled, kot priljubljena izletniška točka s prelepo naravo in čudovitim ledeniškim jezerom z malim otočkom sredi jezera. Vsako leto je Bled preplavljen z domačimi in tujimi turisti, ki si želijo miru in uživanja v naravnih lepotah, ob kopanju v topli jezerski vodi ter sprehodih po prelepi okolici.

Bolj malo ljudi pa ve, da v tem prelepem kotičku Slovenije vsi obiskovalci ne uživajo le dopusta v poletnih mesecih. Naključni obiskovalec Bleda bi kaj lahko spregledal, da v mali kotlinici med heteloma Krim in Park stoji športna dvorana Bled, ki je dom hokejskemu klubu Bled in ima tudi v mesecu juliju na razpolago ledeno ploskev, kar v Sloveniji v poletnih mesecih ni ravno pogost primer. V dvorani in ob njej je ob tem času polno otrok, mladine in nekaj zelo uglednih bivših slovenskih hokejskih igralcev in sedaj priznanih hokejskih strokovnjakov, trenerjev in entuziastov. V dvorani je že sedmič zaporedoma organizirana mednarodna poletna hokejska šola, ki jo organizira hokejski entuziast in upravnik in lastnik dvorane g. Brane Terglav, kateremu beseda hitro steče, kadar je tema hokej na ledu. Po besedah g. Terglava je mednarodna poletna šola hokeja na ledu na Bledu bila prvič organizirana leta 1990 pod imenom Rudi Hiti poletni hokejski kamp Bled kot prvi kamp takšne vrste v Sloveniji, z namenom, da prekinitve sezone ne bi bila predolga in da bi perspektivni in talentirani mladi igralci imeli priliko izpopolnitve svojega znanja in sposobnosti. Poleg tega pa šola omogoča tudi priprave in uigravanje reprezentančnih igralcev za tekme in turnirje še pred pričetkom sezone. V poletni hokejski šoli so se dve leti pripravljali tudi igralci slovenske reprezentance, ki se udeležujejo najmočnejšega Pee-Wee turnirja na svetu v Quebec Cityju in na katerem so leta 1996 zmagali v "International B" skupini.

V prvih letih obstoja šole sta večino bremena nosila organizator g. Terglav in trener g. Rudi Hiti, priznani hokejist in dolgoletni igralec Jesenic in državne hokejske reprezentance. V kasnejših letih se je v šoli zvrstilo kar nekaj prominentnih tujih hokejskih strokovnjakov kot so Sergej Stolbun, najboljši strelec Ruske lige, Viktor Krutov, Kevin Fixby - Major Junior trener iz Montreala, Veclav Cerny, trener češke mladinske reprezentance, s katero je zmagal na evropskem prvenstvu. Seveda pa so in še delujejo v šoli priznani domači strokovnjaki, vsi bivši izvrstni hokejski igralci in člani državne reprezentance, sedaj pa večinoma trenerji hokejskih klubov v tujini (Italiji, Rusiji, itd.) kot tudi Rudi Hiti, Franci Zbontar, Sašo Košir in Janez Finžgar. Hokejske šole se udeležujejo igralci v starosti od 7 do 17 let in različnega znanja in sposobnosti. Razporejeni so v tri različne skupine: A, B in C, glede na starost in hokejsko znanje. Šole se udeležujejo igralci iz Slovenije, Avstrije, Češke, Italije, ZDA in Kanade. Skozi šolo pa so šli tudi igralci, ki sedaj igrajo na različnih koncih sveta, kot na primer Edo Terglav v Kanadi v Junior Major Hockey League, Jurij Goličič igra za Cornwall, Žiga Petač igra za MTHL Junior A, Klemen Mohorič igra v East Coast Hockey League v ZDA, Aleš Dolinar igra za Boston High School, še posebno pa so ponosni na predstavnico ženskega spola Vesno Ažman, ki igra za žensko ekipo Concordia University v Montrealu. Vsekakor pa so vsi udeleženci šole ne glede na starost in kvaliteto izredno delavni in pridno trenirajo, kljub poletni vročini in dopustniškem razpoloženju. Poleg tega pa je zelo pomembno tudi to, da se mladi igralci iz različnih koncev sveta medsebojno spoznavajo in ustvarjajo nova prijateljstva, ob trdem treningu in delu pa se tudi zabavajo, kar pa je navsezadnje tudi širši namen in pomen športa. Hokejska šola poteka 3 tedne zapovrstjo in sicer je vsak

posamezni teden zaključena učna celota, ki se konča z nedeljsko tekmo. Šola poteka vsak dan po cel dan, vsebuje pa različne fizične aktivnosti, od treninga na ledu, ki je običajno razdeljen v dopoldanski in popoldanski del, do suhih treningov, teka in podobnih aktivnosti. Igralci imajo preskrbljeno kosilo kar v restavraciji dvorane, tisti, ki prenočujejo na Bledu, pa so nastanjeni v bližnjem hotelu Lovec. Za take igralce je organizator preskrbel tudi celodnevno varstvo po končanem treningu in razne dodatne aktivnosti za izpolnitev prostega časa. Informativna cena celotnega enotedenskega paketa, to je šole vključno z nastanitvijo v hotelu B-kategorije je približno 400 kanadskih dolarjev. Igralci si lahko priskrbijo potrebno novo opremo poznanih svetovnih proizvajalcev ali nabrusijo drsalke v športni trgovini, ki je kar v dvorani, vodita pa jo gospod in gospa Terglav, ki sta tudi zastopnika CCM za Slovenijo. Poletna hokejska šola Bled je odlična priložnost za kanadske hokejske igralce slovenskega rodu, ki v poletnih mesecih odhajajo na daljše počitnice v Slovenijo, da se je udeležijo in s tem skrajšajo čas odsotnosti z ledu in združijo prijetno s koristnim. Izredno koristna pa je tudi zaradi tega, ker se mladi igralci srečajo in se spoznajo z druganim stilom igranja hokeja, saj je šola nekakšna mešanica ruskega, češkega in slovenskega stila igre s poudarkom bolj na hitrosti, tehniki in taktiki in manj na fizični komponenti igre.

Organizatorji si v bodoče želijo še izboljšati kvaliteten nivo šole, tako strokovni kot organizacijski, vendar se pri tem srečujejo z resnimi problemi. Po besedah g. Terglava je v Sloveniji hudo pomanjkanje zadosti strokovno usposobljenih trenerjev-instruktorjev, saj se trenerji premalo strokovno izobražujejo in s tem zaostajajo za svetovnimi trendi in novostmi v razvoju hokejske igre. Zato je izbira visoko strokovnih trenerskih kadrov relativno majhna. Šola pa si težko privoščiti najmanjše trenerje iz tujine, saj tuji trenerji veliko stanejo, šola pa financirajo izključno starši hokejskih igralcev in bi najem tujih strokovnjakov občutno povečal ceno

šole. Visoka cena šole bi močno zožila krog igralcev, ki bi finančno zmogli takšno breme, s tem pa bi osiromašili možnosti za razvoj, učenje in napredovanje že tako relativno majhnega števila mladih igralcev v Sloveniji. V zadnjem času pa se šola srečuje s še z bolj čudnim in absurdnim problemom, ki pa ni povezan s hokejsko stroko. Namreč, blejski lokalni oblastniki želijo podreti hokejsko dvorano, ki jih je v Sloveniji že tako malo, Bledu pa dvorana prinaša približno 6000 turističnih nočitev letno, na njenem mestu pa zgraditi nekakšne toplice, turistični objekt, ki jih na Bledu že sedaj ne manjka in tudi njih zasedenost ni preveč zavidljiva. V ne preveč blestečih hokejskih razmerah kakršne so po besedah g. Terglava v Sloveniji in z zelo omejenim številom igralcev in strokovnjakov je zelo pomembno, da se strokovno delo z mladimi obetavnimi talenti nadaljuje in, da se jim omogoči prodor v hokejsko razvite države ter kot končni cilj, tudi v NHL ligo. Skozi prodor in uspehe igralcev doma in v svetu se prepozna trdo delo hokejskih entuziastov in strokovnjakov. Igralci, ki uspejo v svetu, pa istočasno tudi predstavljajo Slovenijo in slovenski šport in so resnično pravi ambasadorji Slovenije. Upamo, da bodo to razumeli tudi lokalni blejski oblastniki, ko se bodo odločali o podrtju športne dvorane na Bledu.

PRVI SLOVENEK V NBA

Dare Kristan

Še ena trdnjava je osvojena: "NBA-liga" ni več tabu ali nedosegljivi cilj za kvalitetne slovenske košarkaše. Ponosni komaj preko 20 let stari Kranjčan Marko Milič je namreč prvi Slovenec, ki mu je uspel preboj v NBA in je letos poleti podpisal profesionalno igralsko pogodbo z ekipo NBA Philadelphia 76-ers. Marko Milič je doma iz Kranja in oba starša sta bila odlična atleta in državna reprezentanta v metu krogle. Tako je tudi Marko zelo atletsko grajen in izredno močan, saj je svojo športno kariero začel

v Kranju na atletskem stadionu. Predno je pričel igrati košarko, je v metu žogice postavil najboljši pionirski izid v zgodovini slovenske atletike. Zaradi atletskih sposobnosti in razvitosti mu v primerjavi z drugimi evropskimi košarkaši, ki prihajajo v NBA, ne bo potrebna prehuda fizična prilagoditev na NBA stil igre in se bo lahko takoj posvetil čim hitrejšemu prilagajanju taktiki in načinu igranja v NBA. Marko Milič je "zelo nabit" fant, ki igra na mestu krilnega igralca, za nameček pa ima še izreden odziv. Marko je produkt nove evropske šole košarke, katero goji trener Olimpije Zmago Sagadin in le-ta je veliko bolj podobna igri v NBA kot pa košarka, ki se je v Evropi igrala v 80-tih letih. Marko ima dobre učne osnove, navajen je garati v igri, z odličnim skokom in spretnostjo pri odvzemanju žog v obrambi pa se utegne zelo hitro uveljaviti tudi v NBA. Marka so nekateri opazovalci iz NBA na videz že primerjali s slovitim Chrisom Mullinom iz Golden State, ki je bil odličen strelec in član prvega ameriškega "Dream teama" na olimpijskih igrah v Barceloni leta 1992.

V družbi dveh Američanov je v zadnji sezoni Marko igral za ekipo Olimpije iz Ljubljane, ki je v pretekli sezoni bila v vrhu evropske košarke, saj je pod strokovnim vodstvom trenerja Zmaga Sagadina osvojila naslov Evropskih klubskih prvakov. Zaradi svojih sposobnosti Marku ne bi bilo težko priti v katerikoli visoko kvalitetni in bogati evropski klub, kjer bi z manj napornim igranjem zaslužil verjetno dosti več kot v NBA, vendar se je raje odločil za profesionalno kariero v NBA, kar mu je bila ves čas želja in končni cilj. Marko je za prvo leto podpisal pogodbo, ki mu bo navrgla približno 250,000 ameriških dolarjev na sezono. Zelo zanimivo in pomembno pa je dejstvo, da 76-ers v zadnjih nekaj sezonah niso bili preveč uspešni, saj se klub sploh ni uvrščal v končnico (playoffs), zato so se odločili za temeljito obnovo ekipe, kar daje Marku izredno priložnost za uveljavitev. V Philadelphijo so pripeljali tudi trenerja Larryja Browna, ki ima več kot 25-letne izkušnje v NBA (nazadnje

trener Pacersov iz Indiane) in slovi po tem, da zelo rad dela z mladimi košarkarji kakršen je Marko Milič. S takimi preudarnimi nakupi se pričakuje, da bo ekipa 76-ersov v naslednjih letih samo še napredovala, kar pa bo tudi odvisno od kvalitete igranja Marka Miliča.

Ob vstopu prvega slovenskega igralca Marka Miliča v NBA smo Slovenci lahko izredno ponosni in mu iz srca želimo veliko uspehov v njegovi profesionalni igralski karieri in čim manj poškodb. Mi pa bomo seveda z zanimanjem spremljali tekme 76-ersov in ob tem držali pesti za mladega in pogumnega Marka.

SLOVENIA TOUR

F. Novak

Sport Club Slovenia Hamilton si je zastavil, da bi dolgoletno uspešno delovanje kluba predstavil v domovini svojih prednikov. Leto in pol so se pripravljali na športno akcijo, ki so jo poimenovali Slovenia Tour 97. Za to priliko je klub pripravil informativno brošuro o delovanju kluba in aktivnosti slovenskih organizacij na območju Hamilton-Niagara. Obenem pa je brošura služila za predstavitev sponzorjev iz Kanade in Slovenije, ki so klubu omogočili izvedbo turneje. Publikacija je bila z velikim zanimanjem sprejeta v Kanadi in je vzbudila zanimanje ustanov v Sloveniji, ki so široko podprle to akcijo mladih. V četrtek 1. avgusta so pripotovali v Slovenijo: dve ekipi odbojke, ekipa nogometa in igralec tenisa, skupno 32 oseb. Na letališču so jih sprejeli pokrajinski koordinatorji iz Slovenije. V čudovitem vremenu so se odpeljali na skupno kosilo pod Karavanke v znamenito avsenikovo gostilno Pri Joževcu. Že na začetku je vladalo prijetno vzdušje med ljubeznivimi gostitelji in športniki, kar je dalo utrip razpoloženju celotne turneje. Naslednji dan, v petek, so člani Sport Club Slovenia Hamilton, ki so prav tako

sport

člani društva Slovenski park, predali dokumente arhiva tega kluba na državnem arhivu Slovenije. Športni klub pa je na tem mestu predstavil brošuro in svoje sponzorje v Sloveniji. Sledil je ogled mesta Ljubljane in zvečer prvi športni nastop. Nogometna tekma z NK Slovan se je končala neodločeno 3 : 3. Vojašnica Ivana Cankarja na Vrhniki je v soboto 2. avgusta pripravila turnir v odbojki in nogometu, tenis pa je zaradi slabega vremena odpadel. Po ogledu vojašnice so odigrali turnir v odbojki in nogometu z vojaki in ekipami iz okolice. Gostujoči so osvojili prva mesta. Dan so zaključili s kopanjem in večerjo v znanem letovišču Čatež na Dolenjskem. Športniki iz Hamiltona so sklenili športno akcijo v Ljubljani in okolici z ogledom Gorenjske v nedeljo 3. avgusta. Tudi tokrat jim je bilo vreme naklonjeno, da so si ogledali Planico, Tamar in Kranjsko goro. Po kosilu v Bohinju so se povzpeli na Vogel. Ob sončnem zahodu so zaveslali proti cerkvi na Blejskem jezeru in dočakali prvi mrak na Blejskem gradu.

Naslednji dan so odpotovali na Dolenjsko. Športni center Otočec je bil prizorišče dveh iger tenisa z rezultatom 1 : 1. V Novem mestu so odbojkarji prve in druge ekipe izgubili proti odličnim odbojkarjem slovenske prve lige, OK Krka in OK Žužemberk. Nogometna ekipa pa je odigrala tekmo v Brežicah z NK Svoboda 2 : 2.

Domače športne ekipe so se prilagodile tekmovalni višini športnikov iz Kanade. Oboji so dojeli, da bistvo teh srečanj ni le športna zmaga. Ljubeznivi gostitelji občin Novo mesto in Brežice so poskrbeli, da je vsako srečanje potekalo v enkratnem razpoloženju. V tem vzdušju so obiskali tudi Metliko, Škocjan in Brežice.

V sredo 6. avgusta so nadaljevali turnejo v štajersko metropolo. Spotoma so se ustavili v Celju in si zatem ogledali športni center na Rogli. V Mariboru so v moderni dvorani Tabor odbojkarji iz Kanade pokazali najboljšo igro turneje z zmago prve ekipe 3 : 1 proti klubu OK Hoče. Gostitelj nogometašev je bil NK Kovinar. Izid te tekme je bil 2 : 2. Dvoboj v tenisu se je končal z rezultatom 1 : 1.

Novo mesto, Slovenija

Zaradi dežja se je le-ta vršil v dvorani. Naslednje jutro je zopet posijalo sonce in ponudilo čudovit razgled na Maribor in okolico iz Pohorja, kjer so prenočevali. Lep dan so izkoristili za ogled Maribora. Zvečer so odbojkarji prve ekipe igrali proti klubu Maribor Gradis, ki je letos dosegel osmo mesto v Evropi. Srečanje z vrhunskim nasprotnikom jim je bilo v velik užitek, čeprav so izgubili z 10 : 15 in 2 : 15. OK Hoče pa je tokrat premagal drugo ekipo z 2 : 0. Posebno doživetje je bil zaključni družabni večer z novimi prijatelji športa iz Maribora.

V petek 8. avgusta so si na poti proti slovenski obali ogledali Postojnsko jamo, kjer jih je sprejel in pogostil župan mesta Postojna. Zvečer pa je občina Koper pripravila športnikom sprejem z večerjo na slovenski obali.

Vroč dan v Portorožu je bil prizorišče zadnjih tekmovalj, sedaj že utrujenih športnikov Slovenia Tour 97. Odbojkarji so to pot igrali turnir Beach Volleyball na obali, kjer so osvojili 2. mesto. Rezultat v tenisu je bil 7-5 in 6-4 v korist domačih.

Klub Korte, prepričljiv zmagovalec v nogometu, pa je pripravil družabni večer za vse športnike.

Nedelja je bila dan sprostitev na morju. Proti večeru so se udeleženci turneje s prijatelji športa zbrali v navdušenem razpoloženju k zaključni večerji na ladji, ki je zaplula ob slovenski obali. Turneja nepozabnih vtisov po deželi na sončni strani Alp je bila končana.

Koordinatorji Slovenia Tour 97 so bili: Gregor in Slavko Pečnik v Ljubljani, Jože Kukec na Dolenjskem, Andrej Verlič v Mariboru in Milica Trebše Štofla in Matjaž Štofla na Slovenski obali.

Pokrovitelj turneje je bilo Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. Sport Club Slovenia Hamilton je izrazil iskreno zahvalo vsem sponzorjem v Kanadi in v Sloveniji, vsem ki so podprli to športno akcijo. Zavedajo se, da so z njihovo podporo doživeli Slovenijo na poseben način. V športnem duhu so spoznali lepoto in zanimivosti te dežele. Še zlasti pa jih je osrečilo novo prijateljstvo in gostoljubnost ljudi, ki so jih srečevali v domovini svojih staršev.

kulinarika • from grandmother's kitchen

ŠTAJERSKA MLEČNA JUHA

1/2 l kislega mleka (jogurt)
3 žlice moke
2 1/2 l vode
sol
kumina
1 kg krompirja
3/4 l kisle smetane

Kislo mleko in moko dobro razžvrkljamo. Vodo zavremo, osolimo in odišavimo s kumino. V vrelo vodo počasi zlivamo razžvrkljano kislo mleko in mešamo, da se enakomerno razpusti. Primešamo še posebej kuhan krompir v koscih z vodo vred (krompirjeve vode vzamemo iz previdnosti malo manj in raje pozneje dolijemo). Vse skupaj naj vre nekaj minut, nato primešamo še smetano in takoj ponudimo.

ŠTAJERSKA YOGURT SOUP

1 1/2 litres yogurt
3 tablespoons of flour
2-1 1/2 litres water
salt to taste
caraway seeds to taste
1 kg peeled potatoes
3/4 litres sour cream

Mix the yogurt and flour with a mixer. Boil water, and add salt and caraway seeds. Slowly pour the yogurt into the boiling water, mixing all the while so it is evenly distributed. In a separate pot, boil peeled potatoes then chop into pieces. Add potatoes to the previous mixture as well as most of their water, but leave some aside for later use if it is necessary to dilute. Boil the soup for a few minutes, add sour cream and serve immediately.

TELEČJA REBERCA V LIMONINEM SOKU

2kg razkosanih telečjih reber
sol
13 dkg olja
sok 2 limon
5 dkg drobtin
3 dkg kaper

Telečja rebrca osolimo, pomažemo z oljem in denemo v kozico. Polijemo z vročim oljem in rumeno zapečemo. Nato meso obilno pokapamo z limoninim sokom, kaprami in limonino lupinico. Prilijemo nekaj žlic vode ali juhe in dobro prevremo.

VEAL RIBS WITH LEMON PEEL

2 kg of veal ribs
salt
13 dkg oil
the juice of two lemons
5 dkg bread crumbs
3 dkg capers

Chop the ribs in portions, salt, cover with oil and place in a frying pan. Warm some oil in a pan, spread on the meat then lightly brown. Sprinkle lemon juice, capers and grated lemon peels over the portions. Pour some spoonfuls of water or soup over them and cook until meat is tender.

JABOLČNI VLIVANCI

1l mleka
sol
2 jajci
10 dkg sladkorja
1/2 kg moke
5dkg masla
1/2 kg jabolk
10 dkg sladkorja za posip

Iz mleka, soli, jajc, sladkorja in moke naredimo žvrkljano testo. Zlijemo ga v pekač, kjer smo raztopili maslo. Po testu potresemo naribana jabolka in sladkor ter spečemo. Pečeno testo zrežemo na koščke in potresemo s sladkorjem. Testo je rahlejšje, če mu dodamo pol pecilnega praška.

APPLE DESERT

1 litre of milk
salt to test
two beaten eggs
10 dkg sugar
1 1/2 kg flour

humor

NAROČILO VREMENA

Na meteorološki postaji zazvoni telefon.
"Halo, ali je tam vodja postaje?"
"Da, želite.."
"Ali lahko pri vas naročim lepo vreme za soboto?"
"Seveda, za koliko oseb pa?"

GUŽVA

Novozaposleni delavec zamudi pol ure. Šef ga vpraša, zakaj je zamudil. Delavec reče:
"Na cesti je bila gužva, in so bile

kolone." Šef ga vpraša:

"Zakaj pa nisi prehiteval?" Delavec pa reče:
"Kaj bom prehiteval, če sem bil pa prvi."

KAMELA versus MRAZ

Jaha tip na kameli (po puščavi) in pot mu obilno zaliva obraz.
Mimo pridrvi drugi tip na kolesu.
Tip se sprašuje, kako da mu ni vroče, ko tako drvi po puščavi.
Drugi tip med tem še dvakrat pridrvi mimo in prvi se odloči, da ga vpraša,

Na koncu mu kamela omaga in obleži.
Tip pa: "Presneto, si pa mogla glih zdaj zmrznit!"

TOP GRADE MOLDS

TOP GRADE MACHINING LTD.

Izdelujemo vse vrste orodja in kalupe, ki ustrezajo novim tehničnim zahtevam.

919 Pantera Drive, Mississauga, ON, L4W 2R9, tel: (905) 625-9865 fax: (905) 625-5417

GRADBENO PODJETJE JOE KASTELIC LIMITED

KVALITETA,
KI JI VSEKAKOR
LAHKO ZAUPATE

Tel: (416) 255-2085
Home: (905) 271-5538
770 Browns Line
Toronto, ON. M8W 3W2

koledar prireditev 1997 • calendar of events

TORONTO

7. september.
Slovensko letovišče, Bolton, Baragov dan
14. september
Holiday Gardens, Pickering, *Vinska trgatev*
14. september.
Večerni zvon, Letovišče, *Vinska trgatev*
21. september.
Simon Gregorčič, Letovišče, *Vinska trgatev*
12. oktober.
Slovensko letovišče, Bolton, *Vinska trgatev*
18. oktober.
Vseslovenski odbor, 739 Brown's Line, *Banket*
1. november.
Dom Lipa, 739 Brown's Line, *Banket*
15. november.
Večerni zvon, 739 Brown's Line, *Banket*

HAMILTON, NIAGARA

1. September
Slovenski Park - Baseball turnir, *Piknik*
7. September
Bled - Piknik, Triglav, *Piknik*
21. September
Sv. Gregor, Župnijski banket
18. Oktober
Lipa Park - Članski banket
25. Oktober
Triglav, *vinska trgatev*
25. Oktober
Slovenski park, *Lovski banket*
8. November
Sv. Gregor Veliki, *Martinovanje*
15. November
Lipa Park - *Martinovanje*, Sava - *Lovski banket*
22. November
Bled-Lovski, *banket*
7. December
Triglav - *Miklavževanje*, Lipa Park - *Miklavževanje*
7. December
Župnijsko Kulturno Društvo - *Miklavževanje*
14. December
Bled - Božičnica
31. December
Triglav, Lipa Park, Sava, Bled, Sv. Gregor Veliki - *Silvestrovanje*